

HRVATSKI SABOR

KLASA: 022-02/26-01/35

URBROJ: 65-26-2

Zagreb, 16. travnja 2026.

**ZASTUPNICAMA I ZASTUPNICIMA
HRVATSKOGA SABORA**

**PREDSJEDNICAMA I PREDSJEDNICIMA
RADNIH TIJELA**

Na temelju članaka 178. i 192., a u vezi s člankom 207.a Poslovnika Hrvatskoga sabora u prilogu upućujem *Konačni prijedlog zakona o potvrđivanju Ugovora između Republike Hrvatske i Novog Zelanda o uklanjanju dvostrukog oporezivanja porezima na dohodak te sprječavanju porezne utaje i izbjegavanja plaćanja poreza*, koji je predsjedniku Hrvatskoga sabora podnijela Vlada Republike Hrvatske, aktom od 16. travnja 2026. godine.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila potpredsjednika Vlade Republike Hrvatske i ministra financija dr. sc. Tomislava Ćorića, državne tajnike dr. sc. Terezu Rogić Lugarić, Stipu Župana i Mateja Bulu, ravnatelja Porezne uprave Božidara Kutlešu i ravnatelja Carinske uprave Marija Demirovića.

PREDSJEDNIK

Gordan Jandroković

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

KLASA: 022-03/25-11/10
URBROJ: 50301-05/16-26-17

Zagreb, 16. travnja 2026.

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

PREDMET: Konačni prijedlog zakona o potvrđivanju Ugovora između Republike Hrvatske i Novog Zelanda o uklanjanju dvostrukog oporezivanja porezima na dohodak te sprječavanju porezne utaje i izbjegavanja plaćanja poreza

Na temelju članka 85. Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“, br. 85/10. – pročišćeni tekst i 5/14. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske) i članka 207.a Poslovnika Hrvatskoga sabora („Narodne novine“, br. 81/13., 113/16., 69/17., 29/18., 53/20., 119/20. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 123/20. i 86/23. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske), Vlada Republike Hrvatske podnosi Konačni prijedlog zakona o potvrđivanju Ugovora između Republike Hrvatske i Novog Zelanda o uklanjanju dvostrukog oporezivanja porezima na dohodak te sprječavanju porezne utaje i izbjegavanja plaćanja poreza.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila potpredsjednika Vlade Republike Hrvatske i ministra financija dr. sc. Tomislava Čorića, državne tajnike dr. sc. Terezu Rogić Lugarić, Stipu Župana i Mateja Bulu, ravnatelja Porezne uprave Božidara Kutlešu i ravnatelja Carinske uprave Marija Demirovića.

mr. sc. Andrej Plenković

KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU
UGOVORA IZMEĐU REPUBLIKE HRVATSKE I NOVOG ZELANDA O
UKLANJANJU DVOSTRUKOG OPOREZIVANJA POREZIMA NA DOHODAK TE
SPRJEČAVANJU POREZNE UTAJE I IZBJEGAVANJA PLAĆANJA POREZA

**KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU
UGOVORA IZMEĐU REPUBLIKE HRVATSKE I NOVOG ZELANDA O UKLANJANJU
DVOSTRUKOG OPOREZIVANJA POREZIMA NA DOHODAK TE SPRJEČAVANJU
POREZNE UTAJE I IZBJEGAVANJA PLAĆANJA POREZA**

I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavna osnova za donošenje Zakona o potvrđivanju Ugovora između Republike Hrvatske i Novog Zelanda o uklanjanju dvostrukog oporezivanja porezima na dohodak te sprječavanju porezne utaje i izbjegavanja plaćanja poreza (u daljnjem tekstu: Ugovor) sadržana je u odredbi članka 140. stavka 1. Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“, br. 85/10. – pročišćeni tekst i 5/14. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske).

II. OCJENA STANJA I CILJ KOJI SE DONOŠENJEM ZAKONA ŽELI POSTIĆI

Republika Hrvatska primjenjuje 72 ugovora o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja, a pregovori za sklapanje novih ugovora s nizom država su u tijeku. Polazna osnova za pregovore pri sklapanju ugovora o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja porezima na dohodak i na imovinu kao i u većini država jesu vlastiti modeli koje svaka država izrađuje prema vlastitoj poreznoj politici, a temelje se na Modelu ugovora o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja porezima na dohodak i na imovinu Organizacije za gospodarsku suradnju i razvoj (OECD) te Ujedinjenih naroda (UN).

Republika Hrvatska obvezala se da će primjenjivati međunarodne ugovore koje je sklopila ili kojima je pristupila bivša SFRJ, ako nisu u suprotnosti s Ustavom Republike Hrvatske i pravnim poretkom Republike Hrvatske. Republika Hrvatska je s nizom država postigla sporazum da se na temelju sukcesije nastave primjenjivati ugovori o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja koje su te države sklopile s bivšom SFRJ (primjerice Finska, Norveška i Švedska) do sklapanja novih ugovora.

Ugovor je potpisan u Wellingtonu 20. studenoga 2025. Potpisivanje Ugovora nužan je slijed ukupnih aktivnosti koje Republika Hrvatska poduzima glede povećanja stupnja međusobne gospodarske suradnje između Republike Hrvatske i Novog Zelanda.

III. OSNOVNA PITANJA KOJA SE PREDLAŽU UREDITI ZAKONOM

Ovim Zakonom potvrđuje se Ugovor kako bi njegove odredbe, u smislu članka 141. Ustava Republike Hrvatske, postale dio unutarnjeg pravnog poretka Republike Hrvatske.

Ugovorom se uređuju načini izbjegavanja dvostrukog oporezivanja dohotka i dobiti. U uvodnom dijelu Ugovora sadržane su definicije pojmova koji se spominju u ostalim odredbama Ugovora. Jedna od najvažnijih jest definicija rezidenta, pomoću koje se izbjegava dvostruko oporezivanje hrvatskih rezidenata, ali i sprječava izbjegavanje plaćanja poreza na dohodak i dobit. Mirovinski fondovi, investicijski fondovi, odnosno subjekti za zajednička ulaganja i neprofitne udruge definiraju se kao rezidenti za potrebe Ugovora te kao takvi koriste pogodnosti iz Ugovora. Ugovorom se hrvatskim građevinskim i sličnim poduzećima omogućuje da ne plaćaju porez na dobit u Novom Zelandu, ako ti radovi traju kraće od 12 mjeseci. Isto tako, hrvatskim poduzećima koja pružaju usluge, uključujući savjetodavne usluge ne oporezuju se u Novom Zelandu ako se djelatnosti te prirode nastavljaju unutar države ugovornice tijekom jednog ili više razdoblja koja ukupno traju kraće od 183 dana u bilo kojem 12-mjesečnom razdoblju koje počinje ili završava u dotičnoj poreznoj godini.

Oporezivanje dobiti od poslovanja općenito vrši država rezidentnosti društva, osim u slučajevima postojanja stalne poslovne jedinice, kada se dobit od poslovanja oporezuje u drugoj državi ugovornici. Omogućuje se hrvatskim zrakoplovnim i brodarskim društvima, koja obavljaju međunarodni prijevoz robe između Republike Hrvatske i Novog Zelanda, plaćanje poreza na ostvarenu dobit isključivo u Republici Hrvatskoj. Međutim dobit poduzeća Republike Hrvatske ostvarena od prijevoza brodovima ili zrakoplovima putnika i tereta koji se otpremaju ili ukrcajavu u Novom Zelandu i koji se iskrcavaju u mjestu u Novom Zelandu može se oporezivati u Novom Zelandu. Pri oporezivanju dividendi utvrđena je stopa poreza po odbitku od 5 posto bruto iznosa dividende ako je stvarni korisnik društvo koje posjeduje izravno najmanje 10 posto kapitala ili glasačke snage društva koje isplaćuje dividende tijekom razdoblja od 365 dana koje uključuje dan isplate dividende, odnosno 15 posto bruto iznosa dividende u svim ostalim slučajevima. Pri oporezivanju kamata utvrđena je stopa poreza po odbitku od 10 posto bruto iznosa kamata. Pri oporezivanju naknada za autorska prava utvrđena je stopa poreza po odbitku od 10 posto bruto iznosa naknada za autorska prava. Mirovine isplaćene rezidentu Republike Hrvatske oporezuju se u Republici Hrvatskoj. Ugovorom je propisana pomoć pri naplati poreza, te također suvremene odredbe protiv njegove zlouporabe koje su namijenjene sprječavanju stvaranja mogućnosti za neoporezivanje ili umanjeno oporezivanje dohotka putem porezne utaje ili izbjegavanja plaćanja poreza uključujući aranžmane odabiranja najpovoljnijeg sporazuma s ciljem ostvarivanja oslobođanja od poreza (eng. treaty-shopping). Završnim odredbama Ugovora uređeno je da će hrvatska društva u Novom Zelandu imati isti status i pogodnosti kao i društva te države. Postupak zajedničkog dogovaranja predstavlja mogućnost da se o svakom problemu i nastalom ili prijetećem slučaju dvostrukog oporezivanja nadležna tijela država ugovornica izravno dogovaraju, bez sudjelovanja diplomatskih tijela što će pridonijeti ubrzanju rješavanja problema. Ugovorom je uređena razmjena obavijesti između nadležnih tijela država ugovornica koja predstavlja efikasno sredstvo u borbi protiv izbjegavanja plaćanja poreza.

IV. OCJENA SREDSTAVA POTREBNIH ZA PROVOĐENJE ZAKONA

Za provedbu ovoga Zakona nije potrebno osigurati dodatna financijska sredstva u državnom proračunu Republike Hrvatske.

V. ZAKONI KOJIMA SE POTVRĐUJU MEĐUNARODNI UGOVORI

Temelj za donošenje ovoga Zakona nalazi se u članku 207.a Poslovnika Hrvatskoga sabora („Narodne novine“, br. 81/13., 113/16., 69/17., 29/18., 53/20., 119/20. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 123/20. i 86/23. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske), prema kojemu se zakoni kojima se, u skladu s Ustavom Republike Hrvatske, potvrđuju međunarodni ugovori donose u pravilu u jednom čitanju, a postupak donošenja pokreće se podnošenjem konačnog prijedloga zakona o potvrđivanju međunarodnog ugovora.

Donošenje ovoga Zakona pretpostavka je za ispunjenje formalno-pravnih pretpostavki kako bi Ugovor stupio na snagu.

Naime, s obzirom na razloge navedene u točkama II. i III. ovoga Konačnog prijedloga zakona te s obzirom da je za provedbu dogovorenih mehanizama iz Ugovora i radi intenziviranja gospodarske suradnje između Republike Hrvatske i Novog Zelanda, potrebno što skorije stvoriti uvjete za stupanje Ugovora na snagu, ocjenjuje se da postoji interes da Republika Hrvatska što skorije okonča svoj unutarnji pravni postupak, kako bi se stvorile pretpostavke da Ugovor, u skladu sa svojim odredbama, u odnosima dviju država stupi na snagu.

S obzirom na prirodu postupka potvrđivanja međunarodnih ugovora, kojima država i formalno izražava spremnost da bude vezana već potpisanim međunarodnim ugovorom, kao i na činjenicu da u ovoj fazi postupka u pravilu nisu moguće izmjene ili dopune teksta međunarodnog ugovora, predlaže se da se ovaj Konačni prijedlog zakona raspravi i prihvati u jednom čitanju.

**KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU
UGOVORA IZMEĐU REPUBLIKE HRVATSKE I NOVOG ZELANDA O UKLANJANJU
DVOSTRUKOG OPOREZIVANJA POREZIMA NA DOHODAK TE SPRJEČAVANJU
POREZNE UTAJE I IZBJEGAVANJA PLAĆANJA POREZA**

Članak 1.

Potvrđuje se Ugovor između Republike Hrvatske i Novog Zelanda o uklanjanju dvostrukog oporezivanja porezima na dohodak te sprječavanju porezne utaje i izbjegavanja plaćanja poreza, potpisan u Wellingtonu 20. studenoga 2025., u izvorniku na hrvatskom i engleskom jeziku.

Članak 2.

Tekst Ugovora iz članka 1. ovoga Zakona, u izvorniku na hrvatskom jeziku, glasi:

**UGOVOR
IZMEĐU
REPUBLIKE HRVATSKE**

**I
NOVOG ZELANDA**

**O UKLANJANJU DVOSTRUKOG OPOREZIVANJA POREZIMA NA DOHODAK
TE SPRJEČAVANJU POREZNE UTAJE I IZBJEGAVANJA PLAĆANJA POREZA**

Republika Hrvatska i Novi Zeland,

želeći unaprijediti svoje gospodarske odnose i poboljšati svoju suradnju u području poreza,

namjeravajući sklopiti Ugovor o uklanjanju dvostrukog oporezivanja porezima na dohodak bez stvaranja mogućnosti za neoporezivanje ili umanjeno oporezivanje putem porezne utaje ili izbjegavanja plaćanja poreza (uključujući putem sporazuma koji se sklapaju s ciljem ostvarivanja olakšica predviđenih u ovom Ugovoru za neizravnu korist rezidenata trećih država),

sporazumjeli su se kako slijedi:

**Članak 1.
OSOBE NA KOJE SE PRIMJENJUJE UGOVOR**

1. Ovaj Ugovor primjenjuje se na osobe koje su rezidenti jedne ili obju država ugovornica.
2. Za potrebe ovog Ugovora, dohodak koji je ostvaren od strane ili putem subjekta ili aranžmana koji se smatra u cijelosti ili djelomično porezno transparentnim prema poreznim propisima bilo koje države ugovornice smatra se dohotkom rezidenta države ugovornice, ali samo u mjeri u kojoj se dohodak, u svrhu oporezivanja od strane te države ugovornice, smatra dohotkom rezidenta te države ugovornice.
3. Ovaj Ugovor ne utječe na oporezivanje, od strane države ugovornice, njezinih rezidenata, osim u pogledu povlastica koje se dodjeljuju prema stavku 2. članka 9. i člancima 18., 19., 21., 22., 23. i 26.

**Članak 2.
POREZI NA KOJE SE PRIMJENJUJE UGOVOR**

1. Ovaj se Ugovor primjenjuje na poreze na dohodak koji su uvedeni u ime države ugovornice ili njezinih političkih podjedinica ili lokalnih vlasti, neovisno o načinu na koji se ubiru.
2. Porezima na dohodak smatraju se svi porezi uvedeni na ukupni dohodak, ili na dijelove dohotka, uključujući poreze na dobitke od otuđenja pokretnina ili nekretnina, poreze na ukupne iznose nadnica ili plaća koje isplaćuju poduzeća.
3. Postojeći porezi na koje se primjenjuje ovaj Ugovor su posebice:

- a) u Republici Hrvatskoj:
 - (i) porez na dobit;
 - (ii) porez na dohodak;
 - (iii) svaki drugi dodatak koji se ubire na jedan od ovih poreza; (u daljnjem tekstu „hrvatski porez“);
 - b) u Novom Zelandu:
 - (i) porez na dohodak;
 - (u daljnjem tekstu „novozelandski porez“).
4. Ugovor se također primjenjuje na bilo koje iste ili bitno slične poreze koji se uvedu nakon datuma potpisivanja Ugovora uz ili umjesto postojećih poreza. Nadležna tijela država ugovornica obavješćuju jedno drugo o svim bitnim promjenama u njihovim poreznim propisima.
5. Neovisno o odredbama stavaka 1. i 2., porezi na koje se primjenjuje Ugovor ne uključuju bilo koji iznos koji predstavlja kaznu ili kamatu uvedenu prema propisima bilo koje države ugovornice.

Članak 3. OPĆE DEFINICIJE

1. Za potrebe ovog Ugovora, osim ako kontekst ne zahtijeva drukčije:
- a) izraz „Hrvatska“ označava državno područje Republike Hrvatske kao i ona područja koja se nastavljaju na vanjsku granicu teritorijalnog mora, uključujući morsko dno i njegovo podzemlje, nad kojima Republika Hrvatska u skladu s međunarodnim pravom i propisima Republike Hrvatske ostvaruje svoja suverena prava i jurisdikciju;
 - b) izraz „Novi Zeland“, označava državno područje Novog Zelanda, ali ne uključuje Tokelau; također uključuje bilo koje područje izvan teritorijalnog mora određeno prema zakonodavstvu Novog Zelanda i u skladu s međunarodnim pravom kao područje u kojem Novi Zeland može ostvarivati suverena prava u odnosu na prirodna bogatstva;
 - c) izrazi „država ugovornica“ i „druga država ugovornica“ označavaju Hrvatsku ili Novi Zeland ovisno o kontekstu;
 - d) izraz „osoba“ uključuje fizičku osobu, društvo, priznati mirovinski fond, subjekt za zajednička ulaganja, neprofitnu organizaciju i bilo koju drugu skupinu osoba;
 - e) izraz „društvo“ označava svaku pravnu osobu ili svaki subjekt koji se u svrhe oporezivanja smatra tijelom društva;
 - f) izraz „poduzeće“ primjenjuje se na obavljanje bilo kojeg poslovanja;
 - g) izrazi „poduzeće države ugovornice“ i „poduzeće druge države ugovornice“ označavaju poduzeće kojim upravlja rezident države ugovornice odnosno poduzeće kojim upravlja rezident druge države ugovornice;
 - h) izraz „međunarodni promet“ označava svaki prijevoz brodom ili zrakoplovom osim ako se prijevoz brodom ili zrakoplovom obavlja samo između mjesta u državi ugovornici i poduzeće koje obavlja prijevoz brodom ili zrakoplovom nije poduzeće te države ugovornice;
 - i) izraz „nadležno tijelo“ označava:
 - (i) u Hrvatskoj, ministra financija ili njegovog ovlaštenog predstavnika;
 - (ii) u Novom Zelandu, povjerenika Porezne uprave ili ovlaštenog predstavnika;
 - j) izraz „državljanin“, u odnosu na državu ugovornicu, označava:
 - (i) svaku fizičku osobu koja ima državljanstvo te države ugovornice; i

- (ii) svaku pravnu osobu, partnerstvo ili udrugu koji svoj pravni položaj, kao takav, izvode iz propisa koji su na snazi u toj državi ugovornici;
 - k) izraz „poslovanje“ uključuje pružanje profesionalnih usluga i drugih aktivnosti neovisnog karaktera;
 - l) izraz „priznati mirovinski fond“ države ugovornice označava subjekta ili aranžman koji je osnovan u toj državi ugovornici i:
 - (i) koji je osnovan i njime se upravlja, isključivo ili gotovo isključivo, u svrhu primjene ili pružanja mirovinskih naknada te pomoćnih ili sporednih naknada fizičkim osobama te ga, kao takvog, uređuje ta država ugovornica; ili
 - (ii) koji je osnovan i njime se upravlja, isključivo ili gotovo isključivo, u svrhu ulaganja sredstava u korist subjekata ili aranžmana iz podstavka (i);
 - m) izraz „neprofitna organizacija“ označava organizaciju koja je osnovana i djeluje u državi ugovornici isključivo u vjerske, dobrotvorne, znanstvene, umjetničke, kulturne ili obrazovne svrhe sukladno propisima te države ugovornice.
2. U pogledu primjene Ugovora u bilo koje doba od strane države ugovornice, svaki izraz koji nije njime određen, osim ako kontekst ne zahtijeva drukčije ili se nadležna tijela dogovore o drugom značenju sukladno odredbama članka 23., ima značenje koje on u to doba ima prema pravu te države ugovornice za potrebe poreza na koje se Ugovor primjenjuje, a svako značenje prema primjenjivim poreznim propisima te države ugovornice prevladavat će nad značenjem koje je tom izrazu dodijeljeno prema drugim propisima te države ugovornice.

Članak 4. REZIDENT

1. Za potrebe ovog Ugovora, izraz „rezident države ugovornice“ označava svaku osobu koja, prema propisima te države ugovornice, u njoj podliježe oporezivanju na temelju svog prebivališta, boravišta, mjesta uprave ili bilo kojeg drugog obilježja slične naravi, i također uključuje tu državu ugovornicu i bilo koju njezinu političku podjedinicu ili lokalnu vlast, kao i priznati mirovinski fond i neprofitnu organizaciju te države ugovornice. Međutim, ovaj izraz ne uključuje bilo koju osobu koja u toj državi ugovornici podliježe oporezivanju samo u pogledu dohotka iz izvora u toj državi ugovornici.
2. Ako je, zbog odredaba stavka 1., fizička osoba rezident obiju država ugovornica, tada se njezin pravni položaj određuje kako slijedi:
 - a) fizička osoba smatra se rezidentom samo one države ugovornice u kojoj ta fizička osoba ima prebivalište na raspolaganju; ako je prebivalište na raspolaganju fizičkoj osobi u objema državama ugovornicama, fizička osoba smatra se rezidentom samo one države ugovornice s kojom fizička osoba ima bliže osobne i gospodarske veze (središte životnih interesa);
 - b) ako se ne može odrediti država ugovornica u kojoj ima središte životnih interesa, ili ako prebivalište nije na raspolaganju fizičkoj osobi niti u jednoj državi ugovornici, fizička osoba smatra se rezidentom samo one države ugovornice u kojoj ta fizička osoba ima uobičajeno boravište;
 - c) ako fizička osoba ima uobičajeno boravište u objema državama ugovornicama ili ga nema ni u jednoj od njih, fizička osoba smatra se rezidentom samo one države ugovornice čiji je fizička osoba državljanin;
 - d) ako je fizička osoba državljanin obiju država ugovornica ili niti jedne od njih, nadležna tijela država ugovornica nastoje riješiti pitanje zajedničkim dogovorom.

3. Ako je, zbog odredaba stavka 1., osoba koja nije fizička osoba rezident obiju država ugovornica, nadležna tijela država ugovornica nastoje zajedničkim dogovorom utvrditi državu ugovornicu čijim će se rezidentom smatrati ta osoba za potrebe Ugovora, uzimajući u obzir njezino mjesto stvarne uprave, mjesto u kojem je osnovana ili na drugi način utemeljena i sve druge bitne čimbenike. U slučaju da takav dogovor nije postignut, takva osoba nema pravo na bilo kakvu olakšicu ili izuzeće od plaćanja poreza predviđeno ovim Ugovorom, osim u mjeri i na način koji mogu dogovoriti nadležna tijela država ugovornica.
4. Neovisno o drugim odredbama ovog Ugovora, subjekt za zajednička ulaganja koji je osnovan u državi ugovornici i koji prima dohodak koji nastaje u drugoj državi ugovornici smatra se, za potrebe primjene Ugovora na takav dohodak, kao fizička osoba koja je rezident države ugovornice u kojoj je osnovan i kao stvarni korisnik dohotka koji prima (pod uvjetom da, ako je fizička osoba koja je rezident prvoispomenute države ugovornice primila dohodak u istim okolnostima, takva fizička osoba bila bi smatrana njegovim stvarnim korisnikom), ali samo do mjere u kojoj su stvarni udjeli u subjektu za zajednička ulaganja u vlasništvu rezidenata države ugovornice u kojoj je subjekt za zajednička ulaganja osnovan.

Međutim, ako:

- a) najmanje 80 posto vrijednosti stvarnih udjela u subjektu za zajednička ulaganja je u vlasništvu rezidenata države ugovornice u kojoj je osnovan subjekt za zajednička ulaganja; ili
- b) najmanje 90 posto vrijednosti stvarnih udjela u subjektu za zajednička ulaganja je u vlasništvu jednakovrijednih korisnika,

prema subjektu za zajednička ulaganja postupa se kao prema fizičkoj osobi koja je rezident države ugovornice u kojoj je osnovan i kao stvarni korisnik ukupnog dohotka koji prima (pod uvjetom da, ako je fizička osoba koja je rezident te države ugovornice primila dohodak u istim okolnostima, takva fizička osoba bila bi smatrana njegovim stvarnim korisnikom).

5. Za potrebe stavka 4.:

- a) izraz „subjekt za zajednička ulaganja“ označava subjekta koji je široko posjedovan, ima raznolik portfelj vrijednosnih papira ili ulaže izravno ili neizravno u nekretnine s glavnom svrhom ostvarivanja najma, i koji je predmet uredbe o zaštiti ulagača u državi ugovornici u kojoj je osnovan i koji je:
 - (i) u slučaju Hrvatske, investicijski fond ili subjekt sukladno Zakonu o otvorenim investicijskim fondovima s javnom ponudom, Zakonu o alternativnim investicijskim fondovima i bilo kojem drugom zakonu ili propisu koji bi u budućnosti mogao razviti, zamijeniti ili izmijeniti te propise;
 - (ii) bilo koji drugi investicijski fond ili subjekt osnovan u bilo kojoj državi ugovornici o kojem se Hrvatska i Novi Zeland dogovore, razmjenom nota diplomatskim putem, da ga smatraju subjektom za zajednička ulaganja; i
- b) izraz „jednakovrijedni korisnik“ označava rezidenta države ugovornice u kojoj je subjekt za zajednička ulaganja osnovan, i rezidenta bilo koje druge države s kojom država ugovornica u kojoj dohodak nastaje ima ugovor o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja koji pruža učinkovitu i sveobuhvatnu razmjenu informacija koji bi, ako je takav rezident primio određeni dio dohotka za koji se traže povlastice prema ovom Ugovoru, imao pravo prema tom ugovoru ili prema domaćem pravu države ugovornice u kojoj dohodak nastaje, na poreznu stopu u odnosu na taj dio dohotka koja je jednako niska kao stopa koja se traži prema ovom Ugovoru od strane subjekta za zajednička ulaganja za taj dio dohotka.

Članak 5. STALNA POSLOVNA JEDINICA

1. Za potrebe ovog Ugovora, izraz „stalna poslovna jedinica“ označava stalno mjesto poslovanja putem kojega se poslovanje poduzeća obavlja u cijelosti ili djelomično.
2. Izraz „stalna poslovna jedinica“ uključuje posebno:
 - a) mjesto uprave;
 - b) podružnicu;
 - c) ured;
 - d) tvornicu;
 - e) radionicu; i
 - f) rudnik, naftni ili plinski izvor, kamenolom ili bilo koje drugo mjesto crpljenja prirodnih bogatstava.
3. Izraz „stalna poslovna jedinica“ također obuhvaća:
 - a) gradilište ili građevinski, instalacijski ili montažni projekt, ili nadzorne aktivnosti u vezi s tim gradilištem ili građevinskim, instalacijskim ili montažnim projektom, ako traje dulje od 12 mjeseci;
 - b) pružanje usluga, uključujući savjetodavne usluge, od strane poduzeća putem zaposlenika ili drugog osoblja koje poduzeće angažira u tu svrhu, ali samo ako se djelatnosti te prirode nastavljaju unutar države ugovornice tijekom jednog ili više razdoblja koja ukupno traju dulje od 183 dana u bilo kojem 12-mjesečnom razdoblju koje počinje ili završava u dotičnoj poreznoj godini.
4. Smatra se da poduzeće ima stalnu poslovnu jedinicu u državi ugovornici i da posluje putem te stalne poslovne jedinice ako dulje od 183 dana u bilo kojem 12-mjesečnom razdoblju:
 - a) obavlja aktivnosti u toj državi ugovornici koje se sastoje od, ili koje su povezane s, istraživanjem ili iskorištavanjem prirodnih bogatstava, uključujući šume prije sječe, koji se nalaze u toj državi ugovornici; ili
 - b) upravlja značajnom opremom u toj državi ugovornici.
5. Isključivo za potrebe utvrđivanja je li vremensko razdoblje iz stavaka 3. i 4. prekoračeno,
 - a) ako poduzeće države ugovornice obavlja aktivnosti iz stavka 3. ili 4. u drugoj državi ugovornici dulje od 30 dana i te se aktivnosti obavljaju tijekom razdoblja koja ne traju dulje od razdoblja utvrđenog u tim stavcima, i
 - b) povezane aktivnosti se obavljaju u toj drugoj državi ugovornici tijekom različitih vremenskih razdoblja, od kojih svako prelazi 30 dana, od strane jednog ili više poduzeća usko povezanih s prvospomenutim poduzećem,ova različita vremenska razdoblja dodaju se vremenskom razdoblju tijekom kojeg je prvospomenuto poduzeće obavljalo aktivnosti iz stavka 3. ili 4.
6. Neovisno o prethodnim odredbama ovog članka, neće se smatrati da izraz „stalna poslovna jedinica“ uključuje:
 - a) korištenje objekata isključivo u svrhu uskladištenja, izlaganja ili isporuke dobara ili roba koji pripadaju poduzeću;

- b) održavanje zaliha dobara ili roba koje pripadaju poduzeću isključivo u svrhu uskladištenja, izlaganja ili isporuke;
- c) održavanje zaliha dobara ili roba koje pripadaju poduzeću isključivo u svrhu prerade koju obavlja drugo poduzeće;
- d) održavanje stalnog mjesta poslovanja isključivo u svrhu kupnje dobara ili roba ili u svrhu prikupljanja podataka za poduzeće;
- e) održavanje stalnog mjesta poslovanja isključivo u svrhu obavljanja, za poduzeće, bilo koje druge aktivnosti;
- f) održavanje stalnog mjesta poslovanja isključivo zbog bilo koje kombinacije aktivnosti spomenutih u podstavcima od a) do e),

pod uvjetom da je ta aktivnost, ili u slučaju podstavka f), ukupna aktivnost stalnog mjesta poslovanja, pripreme ili pomoćne naravi.

7. Stavak 6. ne primjenjuje se kada stalno mjesto poslovanja koristi ili održava poduzeće ako isto poduzeće ili usko povezano poduzeće obavlja poslovanje na istom mjestu ili na drugom mjestu u istoj državi ugovornici i

- a) to mjesto ili drugo mjesto čine stalnu poslovnu jedinicu poduzeća ili usko povezanog poduzeća prema odredbama ovog članka, ili
- b) ukupna aktivnost koja proizlazi iz kombinacije aktivnosti koje obavljaju dva poduzeća na istom mjestu ili isto poduzeće ili usko povezana poduzeća na dva mjesta, nije pripreme ili pomoćne naravi,

pod uvjetom da poslovne djelatnosti koje obavljaju dva poduzeća na istom mjestu ili isto poduzeće ili usko povezana poduzeća na dva mjesta predstavljaju nadopunjujuće funkcije koje su dio jedinstvenog poslovanja.

8. Neovisno o odredbama stavaka 1. i 2., ali podložno odredbama stavka 9., kada osoba djeluje u državi ugovornici u ime poduzeća te, pri tome,

- a) uobičajeno sklapa ugovore ili uobičajeno ima glavnu ulogu u postupku sklapanja ugovora koji se rutinski sklapaju bez značajne preinake od strane poduzeća, te se ti ugovori sklapaju:
 - (i) u ime poduzeća, ili
 - (ii) za prijenos vlasništva, ili za dodjeljivanje prava na korištenje, imovine koju posjeduje to poduzeće ili za koju to poduzeće ima pravo korištenja, ili
 - (iii) za pružanje usluga od strane tog poduzeća; ili
- b) proizvodi ili obrađuje, u državi ugovornici, za usko povezano poduzeće dobra ili robu koji pripadaju tom poduzeću,

smatra se da to poduzeće ima stalnu poslovnu jedinicu u toj državi ugovornici u pogledu svih djelatnosti koje ta osoba poduzima za poduzeće, osim ako djelatnosti te osobe nisu ograničene na one navedene u stavku 6. koje, ako bi se obavljale putem stalnog mjesta poslovanja (osim stalnog mjesta poslovanja na koji se primjenjuje stavak 7.), ne bi to stalno mjesto poslovanja činile stalnom poslovnom jedinicom prema odredbama tog stavka.

9. Stavak 8. ne primjenjuje se ako osoba koja djeluje u državi ugovornici u ime poduzeća druge države ugovornice posluje u prvospomenutoj državi ugovornici kao zastupnik sa samostalnim statusom i djeluje za poduzeće u okviru tog redovitog poslovanja. Međutim, ako osoba djeluje isključivo ili gotovo isključivo u ime jednog ili više poduzeća s kojima je usko povezana, ta se osoba ne smatra zastupnikom sa samostalnim statusom u smislu ovog stavka u pogledu bilo kojeg takvog poduzeća.

10. Činjenica da društvo koje je rezident države ugovornice kontrolira ili je kontrolirano od strane društva koje je rezident druge države ugovornice, ili koje obavlja svoju djelatnost u toj drugoj državi ugovornici (putem stalne poslovne jedinice ili na drugi način), sama po sebi ne znači da se jedno društvo smatra stalnom poslovnom jedinicom drugog.
11. Za potrebe ovog članka, osoba ili poduzeće je usko povezano s poduzećem ako, na temelju svih bitnih činjenica i okolnosti, jedno ima kontrolu nad drugim ili su oboje pod kontrolom istih osoba ili poduzeća. U svakom slučaju, osoba ili poduzeće se smatra usko povezanim s poduzećem ako jedno izravno ili neizravno posjeduje više od 50 posto stvarnog udjela u drugom (ili, u slučaju društva, više od 50 posto ukupnog glasačkog prava i vrijednosti dionica društva ili stvarnog vlasničkog udjela u društvu) ili ako druga osoba ili poduzeće izravno ili neizravno posjeduje više od 50 posto stvarnog udjela (ili, u slučaju društva, više od 50 posto ukupnog glasačkog prava i vrijednosti dionica društva ili stvarnog vlasničkog udjela u društvu) u osobi i poduzeću ili u dva poduzeća.

Članak 6. **DOHODAK OD NEKRETNINA**

1. Dohodak koji rezident države ugovornice ostvari od nekretnina (uključujući dohodak od poljoprivrede, šumarstva ili ribarstva) smještenih u drugoj državi ugovornici, može se oporezivati u toj drugoj državi ugovornici.
2. Izraz „nekretnina“ ima značenje koje ima prema pravu države ugovornice u kojoj se predmetna imovina nalazi. U taj su izraz u svakom slučaju uključena sva prirodna bogatstva, pripaci nekretnine, stoka i oprema koji se koriste u poljoprivredi i šumarstvu, prava na koja se primjenjuju odredbe općih propisa o zemljišnom vlasništvu, plodouživanje nekretnina, prava na istraživanje ili iskorištavanje prirodnih bogatstava ili šuma prije sječe, i prava na promjenjiva ili utvrđena plaćanja kao naknada za ili u vezi s iskorištavanjem, ili pravo na istraživanje ili iskorištavanje, prirodnih bogatstava ili šuma prije sječe; brodovi i zrakoplovi ne smatraju se nekretninama.
3. Odredbe stavka 1. primjenjuju se na dohodak koji potječe od izravnog iskorištavanja, davanja u zakup ili najam te korištenja nekretnina na svaki drugi način.
4. Odredbe stavaka 1. i 3. primjenjuju se također na dohodak od nekretnina poduzeća.
5. Smatra se da se svako pravo iz stavka 2. ovog članka nalazi tamo gdje se nalazi imovina na koju se odnosi ili gdje se može provoditi istraživanje ili iskorištavanje.

Članak 7. **DOBIT OD POSLOVANJA**

1. Dobit poduzeća države ugovornice oporezuje se samo u toj državi ugovornici, osim ako poduzeće posluje u drugoj državi ugovornici putem stalne poslovne jedinice koja se u njoj nalazi. Ako poduzeće posluje na taj način, dobit poduzeća može se oporezivati u drugoj državi ugovornici, ali samo onaj dio koji se može pripisati toj stalnoj poslovnoj jedinici.
2. Podložno odredbama stavka 3., ako poduzeće države ugovornice posluje u drugoj državi ugovornici putem stalne poslovne jedinice koja se u njoj nalazi, u svakoj državi ugovornici pripisuje se stalnoj poslovnoj jedinici dobit koju bi mogla ostvariti kao da je zasebno ili neovisno poduzeće koje se bavi istim ili sličnim poslovanjem pod istim ili sličnim uvjetima te potpuno neovisno posluje s poduzećem čija je stalna poslovna jedinica.

3. Pri utvrđivanju dobiti stalne poslovne jedinice, kao odbici priznaju se troškovi koji nastaju za potrebe stalne poslovne jedinice, uključujući nastale izvršne i opće upravljačke troškove, bez obzira jesu li oni nastali u državi ugovornici u kojoj se nalazi stalna poslovna jedinica ili negdje drugdje.
4. Dobit se ne pripisuje stalnoj poslovnoj jedinici samo iz razloga kupnje dobara ili robe za poduzeće od strane te stalne poslovne jedinice.
5. Za potrebe prethodnih stavaka, dobit stalne poslovne jedinice određuje se na isti način svake godine osim ako ne postoji opravdan i dostatan razlog da se postupi drukčije.
6. Ako:
 - a) rezident države ugovornice stvarno posjeduje (kao izravni vlasnik trusta ili putem jednog ili više posredničkih trustova), udio u poslovnoj dobiti poduzeća ostvarenoj u drugoj državi ugovornici od strane povjerenika trusta različitog od trusta koji se smatra društvom u porezne svrhe; i
 - b) u vezi s tim poduzećem, taj povjerenik ima ili bi imao, da je rezident prvospomenute države ugovornice, stalnu poslovnu jedinicu u drugoj državi ugovornici,

tada se poslovanje poduzeća koje obavlja povjerenik putem takve stalne poslovne jedinice smatra poslovanjem koje rezident obavlja u drugoj državi ugovornici putem stalne poslovne jedinice koja se nalazi u toj drugoj državi ugovornici te se udio u dobiti rezidenta može oporezivati u drugoj državi ugovornici, ali samo onaj dio koji se može pripisati toj stalnoj poslovnoj jedinici.
7. Ako dobit uključuje dijelove dohotka koji su na poseban način uređeni u drugim člancima ovog Ugovora, tada na odredbe tih članaka neće utjecati odredbe ovog članka.
8. Ništa u ovom članku ne utječe na odredbe propisa bilo koje države ugovornice koji su u bilo kojem trenutku na snazi u pogledu oporezivanja bilo kojeg dohotka od bilo kojeg oblika osiguranja.

Članak 8.

MEĐUNARODNI BRODSKI I ZRAČNI PRIJEVOZ

1. Dobit poduzeća države ugovornice od korištenja brodova ili zrakoplova u međunarodnom prometu oporezuje se samo u toj državi ugovornici.
2. Neovisno o odredbama stavka 1. ovog članka i odredbama članka 7., dobit poduzeća države ugovornice ostvarena od prijevoza brodom ili zrakoplovom putnika i tereta koji se otpremaju ili ukrcavaju u drugoj državi ugovornici i koji se iskrcavaju u mjestu u toj drugoj državi ugovornici, ili za najma broda i zrakoplova na punoj osnovi u svrhu takvog prijevoza, može se oporezivati u toj drugoj državi ugovornici.
3. Odredbe stavaka 1. i 2. primjenjuju se i na dobit od sudjelovanja u udruženju, zajedničkom poslovanju ili u nekoj međunarodnoj poslovnoj agenciji.

Članak 9. POVEZANA PODUZEĆA

1. Ako
 - a) poduzeće države ugovornice sudjeluje izravno ili neizravno u upravi, kontroli ili imovini poduzeća druge države ugovornice, ili
 - b) iste osobe sudjeluju izravno ili neizravno u upravi, nadzoru ili imovini poduzeća države ugovornice i poduzeća druge države ugovornice,i ako su u oba slučaja utvrđeni ili nametnuti uvjeti između dva poduzeća u njihovim trgovačkim ili financijskim odnosima koji se razlikuju od onih koji bi bili dogovoreni između neovisnih poduzeća, tada se bilo koja dobit koju bi, da nema navedenih uvjeta, jedno od poduzeća ostvarilo, ali zbog navedenih uvjeta nije ostvarilo, može uključiti u dobit tog poduzeća i sukladno tome oporezivati.
2. Ako država ugovornica u dobit poduzeća te države ugovornice uključi – i sukladno tome oporezuje – dobit na koju je poduzeću druge države ugovornice već obračunat porez u toj drugoj državi ugovornici i takva uključena dobit je dobit koju bi ostvarilo poduzeće prvospomenute države ugovornice da su uvjeti dogovoreni između dva poduzeća bili jednaki onima koji bi bili dogovoreni između neovisnih poduzeća, tada ta druga država ugovornica na odgovarajući način usklađuje iznos poreza koji je u njoj obračunat na tu dobit. Pri utvrđivanju takvog usklađenja, trebaju se uzeti u obzir druge odredbe ovog Ugovora te se nadležna tijela država ugovornica, prema potrebi, međusobno savjetuju.

Članak 10. DIVIDENDE

1. Dividende koje isplaćuje društvo, koje je rezident države ugovornice, rezidentu druge države ugovornice, mogu se oporezivati u toj drugoj državi ugovornici.
2. Međutim, dividende koje isplaćuje društvo, koje je rezident države ugovornice, mogu se također oporezivati u toj državi ugovornici sukladno propisima te države ugovornice, ali ako je stvarni korisnik dividendi rezident druge države ugovornice, tako utvrđen porez ne smije biti veći od:
 - a) 5 posto bruto iznosa dividendi ako je stvarni korisnik društvo koje, u slučaju Hrvatske, posjeduje izravno najmanje 10 posto kapitala ili glasačke snage društva rezidenta Hrvatske koje isplaćuje dividende, ili u slučaju Novog Zelanda, posjeduje izravno najmanje 10 posto glasačke snage društva rezidenta Novog Zelanda koje isplaćuje dividende, tijekom razdoblja od 365 dana koje uključuje dan isplate dividende (za potrebe računanja tog razdoblja, u obzir se neće uzeti promjene vlasništva koje bi izravno bilo rezultat korporativne reorganizacije, kao reorganizacija od spajanja ili diobe, društva koje posjeduje udjele ili koje isplaćuje dividendu);
 - b) 15 posto bruto iznosa dividendi u svim ostalim slučajevima.Ovaj stavak ne utječe na oporezivanje dobiti društva iz koje se isplaćuju dividende.
3. Izraz „dividende“, kako se koristi u ovom članku, označava dohodak od dionica ili ostalih prava, koja nisu potraživanja duga, sudjelovanje u dobiti, kao i dohodak koji podliježe istom načinu oporezivanja kao dohodak od dionica prema propisima države ugovornice čiji je rezident društvo koje vrši raspodjelu.

4. Odredbe stavaka 1. i 2. ne primjenjuju se ako stvarni korisnik dividendi, koji je rezident države ugovornice, posluje u drugoj državi ugovornici čiji je rezident društvo koje isplaćuje dividende putem stalne poslovne jedinice koja se u njoj nalazi, a pravo u vezi s kojim se dividende isplaćuju povezano je s takvom stalnom poslovnom jedinicom. U tom se slučaju primjenjuju odredbe članka 7.
5. Ako društvo koje je rezident države ugovornice ostvaruje dobit ili dohodak iz druge države ugovornice, ta druga država ugovornica ne može nametnuti nikakav porez na dividende koje plaća društvo, osim ako su takve dividende isplaćene rezidentu te druge države ugovornice ili ako je pravo u vezi s kojim se dividende isplaćuju stvarno povezano sa stalnom poslovnom jedinicom koja se nalazi u toj drugoj državi ugovornici, niti može oporezivati neraspodijeljenu dobit društva, čak ni onda ako se plaćene dividende ili neraspodijeljena dobit u cijelosti ili djelomično sastoje od dobiti ili dohotka nastalog u toj drugoj državi ugovornici.

Članak 11. KAMATA

1. Kamata nastala u državi ugovornici, a isplaćena rezidentu druge države ugovornice, može se oporezivati u toj drugoj državi ugovornici.
2. Međutim, kamata nastala u državi ugovornici može se oporezivati u toj državi ugovornici sukladno propisima te države ugovornice, ali ako je stvarni korisnik kamate rezident druge države ugovornice, tako utvrđen porez ne smije biti veći od 10 posto bruto iznosa kamate.
3. Izraz „kamata“, kako se koristi u ovom članku, označava dohodak od potraživanja svake vrste, bez obzira jesu li ta potraživanja osigurana zalogom ili ne, i bez obzira nose li ili ne pravo sudjelovanja u dobiti dužnika, a posebno dohodak od vladinih vrijednosnica ili dohodak od obveznica ili zadužnica, uključujući premije i nagrade od tih vrijednosnica, obveznica ili zadužnica, kao i svaki drugi dohodak koji se smatra dohotkom od posudbe novca prema poreznim propisima države ugovornice u kojoj nastaje, ali ne uključuje dohodak koji se prema članku 10. smatra dividendom.
4. Odredbe stavaka 1. i 2. ne primjenjuju se ako stvarni korisnik kamate, koji je rezident države ugovornice, posluje u drugoj državi ugovornici u kojoj kamata nastaje, putem stalne poslovne jedinice koja se u njoj nalazi, a potraživanje duga na koje se plaća kamata stvarno je povezano s takvom stalnom poslovnom jedinicom. U tom se slučaju primjenjuju odredbe članka 7.
5. Smatra se da kamata nastaje u državi ugovornici kada je isplatitelj rezident te države ugovornice. Međutim, ako isplatitelj kamate, bez obzira je li rezident države ugovornice ili nije, u državi ugovornici ima stalnu poslovnu jedinicu u vezi s kojom je nastalo dugovanje na koje se kamata plaća, a takvu kamatu snosi ta stalna poslovna jedinica ili se može odbiti prilikom utvrđivanja dobiti koja se može pripisati stalnoj poslovnoj jedinici, tada se smatra da takva kamata nastaje u državi ugovornici u kojoj se nalazi stalna poslovna jedinica.
6. Ako je, zbog posebnog odnosa između isplatitelja i stvarnog korisnika ili između njih oboje i neke druge osobe, iznos kamate, uzimajući u obzir potraživanje za koje se ona plaća, veći od iznosa koji bi bio dogovoren između isplatitelja i stvarnog korisnika da nema takva odnosa, odredbe ovog članka primjenjuju se samo na zadnje spomenuti iznos. U tom slučaju višak plaćenog iznosa ostaje oporeziv sukladno propisima svake države ugovornice, uzimajući u obzir druge odredbe ovog Ugovora.

Članak 12.

NAKNADE ZA AUTORSKA PRAVA

1. Naknade za autorska prava nastale u državi ugovornici i isplaćene rezidentu druge države ugovornice, mogu se oporezivati u toj drugoj državi ugovornici.
2. Međutim, naknade za autorska prava nastale u državi ugovornici mogu se također oporezivati u toj državi ugovornici, sukladno propisima te države ugovornice, ali ako je stvarni korisnik naknada za autorska prava rezident druge države ugovornice, tako utvrđen porez ne smije biti veći od 10 posto bruto iznosa naknada za autorska prava.
3. Izraz „naknade za autorska prava“, kako se koristi u ovom članku, označava plaćanja bilo koje vrste primljena kao naknada za:
 - a) korištenje, ili pravo korištenja, bilo kojeg autorskog prava, patenta, zaštitnog znaka, dizajna ili modela, plana, tajne formule ili postupka, ili druge slične imovine ili prava;
 - b) korištenje, ili pravo na korištenje:
 - (i) igranih filmova;
 - (ii) filmskih ili zvučnih ili video traka ili diskova, ili bilo kojeg drugog sredstva za reprodukciju slike ili zvuka ili prijenos, za korištenje u vezi s televizijskim, radijskim, internetskim ili drugim emitiranjem;
 - c) isporuku znanstvenog, tehničkog, industrijskog, ili komercijalnog znanja ili informacija;
 - d) bilo kakvu pomoć koja je pomoćna i sporedna te se pruža kao sredstvo za omogućavanje primjene ili uživanja u bilo kakvoj imovini ili pravu kako je navedeno u podstavku a) ili b), ili svako takvo znanje ili informacija kako je navedeno u podstavku c);
 - e) potpuno ili djelomično suzdržavanje od korištenja ili isporuke bilo koje imovine ili prava navedenih u ovom stavku.
4. Odredbe stavaka 1. i 2. ne primjenjuju se ako stvarni korisnik naknada za autorska prava, koji je rezident države ugovornice, posluje u drugoj državi ugovornici u kojoj nastaju naknade za autorska prava putem stalne poslovne jedinice koja se u njoj nalazi, a prava ili imovina temeljem kojih su naknade za autorska prava isplaćene stvarno su povezani s takvom stalnom poslovnom jedinicom. U tom se slučaju primjenjuju odredbe članka 7.
5. Smatra se da naknade za autorska prava nastaju u državi ugovornici kada je isplatitelj rezident te države ugovornice. Međutim, ako je osoba koja isplaćuje naknade za autorska prava, bez obzira je li ona rezident države ugovornice ili nije, ima u državi ugovornici stalnu poslovnu jedinicu u vezi s kojom je nastala obveza isplate naknada za autorska prava i takve naknade za autorska prava snosi takva stalna poslovna jedinica ili se mogu odbiti prilikom utvrđivanja dobiti koja se može pripisati toj stalnoj poslovnoj jedinici, tada se smatra da takve naknade za autorska prava nastaju u državi ugovornici u kojoj se nalazi stalna poslovna jedinica.
6. Ako je, zbog posebnog odnosa između isplatitelja i stvarnog korisnika ili između njih oboje i neke druge osobe, iznos naknada za autorska prava, uzimajući u obzir korištenje, pravo ili podatke za koje su one plaćene, veći od iznosa koji bi bio dogovoren između isplatitelja i stvarnog korisnika da nema takvog odnosa, odredbe ovog članka primjenjuju se samo na zadnje spomenuti iznos. U tom slučaju višak plaćenog ili uračunatog iznosa ostaje oporeziv sukladno propisima svake države ugovornice, uzimajući u obzir druge odredbe ovog Ugovora.

Članak 13. OTUĐENJE IMOVINE

1. Dohodak ili dobitak koji rezident države ugovornice ostvari od otuđenja nekretnina iz članka 6., a koje se nalaze u drugoj državi ugovornici, može se oporezivati u toj drugoj državi ugovornici.
2. Dohodak ili dobitak od otuđenja pokretnina, koje čine dio poslovne imovine stalne poslovne jedinice koju poduzeće države ugovornice ima u drugoj državi ugovornici, uključujući takav dohodak ili dobitak od otuđenja takve stalne poslovne jedinice (same ili zajedno s cijelim poduzećem), može se oporezivati u toj drugoj državi ugovornici.
3. Dohodak ili dobitak koji poduzeće države ugovornice, koje koristi brodove ili zrakoplove u međunarodnom prometu, ostvari otuđenjem takvih brodova ili zrakoplova, ili pokretnina što služe za korištenje takvih brodova ili zrakoplova, oporezuje se samo u toj državi ugovornici.
4. Dohodak ili dobitak koji rezident države ugovornice ostvari od otuđenja dionica ili usporedivih udjela, kao što su udjeli u partnerstvu ili trustu, može se oporezivati u drugoj državi ugovornici ako, u bilo kojem razdoblju unutar 365 dana koje prethodi otuđenju, te dionice ili usporedivi udjeli ostvaruju više od 50 posto svoje vrijednosti izravno ili neizravno od nekretnina, kako su definirane u članku 6., koje se nalaze u toj drugoj državi ugovornici.
5. Dobitak od otuđenja bilo koje imovine, osim one iz stavaka 1., 2., 3. i 4., oporezuje se samo u državi ugovornici čiji je otuđitelj rezident.

Članak 14. DOHODAK OD NESAMOSTALNOG RADA

1. Sukladno odredbama članaka 15., 17. i 18., plaće, nadnice i druga slična primanja, koje rezident države ugovornice ostvari nesamostalnim radom, oporezuju se samo u toj državi ugovornici, osim ako se nesamostalni rad obavlja u drugoj državi ugovornici. Ako se nesamostalni rad obavlja na taj način, takva primanja koja se od toga ostvaruju mogu se oporezivati u toj drugoj državi ugovornici.
2. Neovisno o odredbama stavka 1., primanja koja rezident države ugovornice ostvaruje od nesamostalnog rada obavljenog u drugoj državi ugovornici oporezuju se samo u prvospomenutoj državi ugovornici ako:
 - a) primatelj boravi u drugoj državi ugovornici u razdoblju ili razdobljima koja ukupno ne traju dulje od 183 dana u bilo kojem 12-mjesečnom razdoblju koje počinje ili završava u dotičnoj poreznoj godini, i
 - b) primanje isplati poslodavac koji nije rezident druge države ugovornice ili se ono isplati u njegovo ime, i
 - c) primanje ne tereti stalnu poslovnu jedinicu ili se ne može odbiti prilikom utvrđivanja dobiti koja se može pripisati stalnoj poslovnoj jedinici koju poslodavac ima u drugoj državi ugovornici.
3. Neovisno o prethodnim odredbama ovog članka, primanja koja ostvari rezident države ugovornice od nesamostalnog rada kao član stalne posade broda ili zrakoplova, koji se obavlja na brodu ili zrakoplovu koji se koriste u međunarodnom prometu, osim na brodu ili zrakoplovu koji se koriste samo unutar druge države ugovornice, oporezuju se samo u prvospomenutoj državi ugovornici.

Članak 15.
NAKNADE ČLANOVA UPRAVE

Naknade članova uprave i druga slična plaćanja koja ostvari rezident države ugovornice u svojstvu člana uprave, ili sličnog tijela, društva koje je rezident druge države ugovornice, mogu se oporezivati u toj drugoj državi ugovornici.

Članak 16.
IZVOĐAČI I SPORTAŠI

1. Neovisno o odredbama članka 14., dohodak koji ostvari rezident države ugovornice kao izvođač, primjerice kao kazališni, filmski, radijski ili televizijski umjetnik, ili glazbenik, ili kao sportaš, od svojih osobnih aktivnosti kao takvih izvršenih u drugoj državi ugovornici, može se oporezivati u toj drugoj državi ugovornici.
2. Ako dohodak u pogledu osobnih aktivnosti izvršenih u svojstvu izvođača ili sportaša ne pripada izvođaču ili sportašu osobno, već nekoj drugoj osobi, taj se dohodak može, neovisno o odredbama članka 14., oporezivati u državi ugovornici u kojoj su aktivnosti izvođača ili sportaša izvršene.

Članak 17.
MIROVINE

Mirovine (uključujući mirovine državne službe) i druga slična primanja isplaćena rezidentu države ugovornice oporezuju se samo u toj državi ugovornici.

Članak 18.
DRŽAVNA SLUŽBA

1. a) Plaće, nadnice i druga slična primanja (osim mirovina) koje je država ugovornica ili njezina politička podjedinica ili lokalna vlast isplatila fizičkoj osobi za usluge pružene toj državi ugovornici ili političkoj podjedinici ili lokalnoj vlasti, oporezuju se samo u toj državi ugovornici.
b) Međutim, takva se plaćanja oporezuju samo u drugoj državi ugovornici ako su usluge pružene u toj drugoj državi ugovornici i fizička osoba je rezident te države ugovornice koji:
(i) je državljanin te države ugovornice; ili
(ii) nije postao rezident te države ugovornice samo radi pružanja tih usluga.
2. Odredbe članka 14., 15., 16. i 17. primjenjuju se na plaćanja u pogledu usluga pruženih u vezi s poslovanjem države ugovornice ili njezine političke podjedinice ili lokalne vlasti.

Članak 19.
STUDENTI

Plaćanja koja student ili vježbenik, koji jest ili je bio neposredno prije posjeta državi ugovornici rezident druge države ugovornice i koji boravi u prvospomenutoj državi ugovornici isključivo u svrhu svojeg obrazovanja ili usavršavanja, prima za potrebe svojeg uzdržavanja, obrazovanja ili usavršavanja, ne oporezuju se u toj državi ugovornici, pod uvjetom da takva plaćanja nastaju iz izvora izvan te države ugovornice.

Članak 20. **OSTALI DOHODAK**

1. Dijelovi dohotka rezidenta države ugovornice, bez obzira gdje su nastali, a koji nisu navedeni u prethodnim člancima ovog Ugovora, oporezuju se samo u toj državi ugovornici.
2. Odredbe stavka 1. ne primjenjuju se na dohodak, osim na dohodak od nekretnina kako su definirane u stavku 2. članka 6., ako primatelj takvog dohotka, koji je rezident države ugovornice, posluje u drugoj državi ugovornici putem stalne poslovne jedinice koja se u njoj nalazi, a pravo ili imovina na temelju kojih se dohodak isplaćuje stvarno su povezani s takvom stalnom poslovnom jedinicom. U tom se slučaju primjenjuju odredbe članka 7.
3. Neovisno o odredbama stavaka 1. i 2., dijelovi dohotka rezidenta države ugovornice koji nisu navedeni u prethodnim člancima ovog Ugovora, a nastaju u drugoj državi ugovornici mogu se oporezivati i u toj drugoj državi ugovornici.

Članak 21. **UKLANJANJE DVOSTRUKOG OPOREZIVANJA**

1. Podložno odredbama propisa Hrvatske u vezi uklanjanja međunarodnog dvostrukog oporezivanja (što ne utječe na opće načelo ovog članka), dvostruko oporezivanje se u Hrvatskoj uklanja kako slijedi:
 - a) Ako rezident Hrvatske ostvari dohodak koji se može oporezivati u Novom Zelandu, u skladu s odredbama ovog Ugovora (osim u mjeri u kojoj te odredbe dozvoljavaju oporezivanje od strane Novog Zelanda samo zato što je dohodak također dohodak koji ostvaruje rezident Novog Zelanda), Hrvatska će dopustiti kao odbitak od poreza na dohodak tog rezidenta, iznos koji je jednak porezu plaćenom u Novom Zelandu. Takav odbitak, međutim, ne smije biti veći od onog dijela poreza na dohodak koji je utvrđen prije odbitka, a koji se može, ovisno o slučaju, pripisati dohotku koji se može oporezivati u Novom Zelandu.
 - b) Ako je, u skladu s bilo kojom odredbom Ugovora, dohodak koji ostvari rezident Hrvatske izuzet od oporezivanja u Hrvatskoj, Hrvatska svejedno može, pri obračunu iznosa poreza na preostali dohodak takvoga rezidenta, uzeti u obzir izuzeti dohodak.
2. Podložno odredbama propisa Novog Zelanda koje se odnose na odobravanje odbitka od novozelandskog poreza plaćenog u državi izvan Novog Zelanda (što ne utječe na opće načelo ovog članka), hrvatski porez plaćen prema propisima Hrvatske i u skladu s ovim Ugovorom, u odnosu na dohodak koji ostvaruje rezident Novog Zelanda iz izvora u Hrvatskoj (isključujući, u slučaju dividende, porez plaćen na dobit iz koje se dividenda isplaćuje) dopušta se (osim u mjeri u kojoj odredbe ovog Ugovora dozvoljavaju oporezivanje od strane Hrvatske samo zato što je dohodak također dohodak koji ostvaruje rezident Hrvatske) kao odbitak od novozelandskog poreza plaćenog na takav dohodak.

Članak 22. **JEDNAKO POSTUPANJE**

1. Državljeni države ugovornice neće u drugoj državi ugovornici biti podvrgnuti nikakvom oporezivanju ili s njim povezanim zahtjevima koji su drukčiji ili predstavljaju veći teret od oporezivanja i s njim povezanim zahtjevima kojima podliježu ili mogu podlijegati državljani te druge države ugovornice u istim okolnostima, osobito vezano uz prebivalište. Ova odredba

primjenjuje se, neovisno o odredbama članka 1., također na osobe koje nisu rezidenti jedne ili objiju država ugovornica.

2. Osobe bez državljanstva koje su rezidenti države ugovornice neće ni u jednoj državi ugovornici podlijevati nikakvom oporezivanju ili s njim povezanim zahtjevima, koji se razlikuju ili predstavljaju veći teret od oporezivanja i s njim povezanim zahtjevima kojima podliježu ili mogu podlijevati državljani odnosne države ugovornice u istim okolnostima, osobito vezano uz prebivalište.
3. Oporezivanje stalne poslovne jedinice koju poduzeće države ugovornice ima u drugoj državi ugovornici, neće biti u toj drugoj državi ugovornici nametnuto pod manje povoljnim uvjetima od oporezivanja poduzeća te druge države ugovornice koja obavljaju iste djelatnosti u sličnim okolnostima. Ova odredba neće se tumačiti tako da obvezuje državu ugovornicu da odobri rezidentima druge države ugovornice bilo koje osobne odbitke, olakšice i umanjenja za svrhe oporezivanja na temelju građanskog statusa ili obiteljskih obveza koje ona odobrava vlastitim rezidentima.
4. Osim kada se primjenjuju odredbe stavka 1. članka 9., stavka 6. članka 11. ili stavka 6. članka 12., kamata, naknade za autorska prava i druge isplate koje poduzeće države ugovornice isplaćuje rezidentu druge države ugovornice, u svrhu utvrđivanja oporezive dobiti takvog poduzeća, odbijaju se pod istim uvjetima kao da su bile isplaćene rezidentu prvospomenute države ugovornice.
5. Poduzeća države ugovornice, čija je imovina u cijelosti ili djelomično u vlasništvu ili pod izravnom ili neizravnom kontrolom jednog ili više rezidenata druge države ugovornice, u prvospomenutoj državi ugovornici ne podliježu nikakvom oporezivanju ili s tim povezanim zahtjevima koji su drukčiji ili predstavljaju veći teret od oporezivanja i s njim povezanim zahtjevima kojima podliježu ili mogu podlijevati druga slična poduzeća prvospomenute države ugovornice u sličnim okolnostima.
6. Ovaj članak se ne primjenjuje ni na jednu odredbu propisa države ugovornice koja:
 - a) je namijenjena sprječavanju izbjegavanja plaćanja poreza ili sprječavanju porezne utaje;
 - b) ne dopušta odgodu plaćanja poreza koji nastaje pri prijenosu imovine ako bi naknadni prijenos imovine od strane primatelja bio izvan porezne nadležnosti države ugovornice prema njezinim propisima;
 - c) predviđa konsolidaciju subjekata grupe radi tretmana kao jednog subjekta u porezne svrhe, pod uvjetom da društvo, koje je rezident te države ugovornice, čiji je kapital u cijelosti ili djelomično u vlasništvu ili pod izravnom ili neizravnom kontrolom jednog ili više rezidenata druge države ugovornice, može pristupiti takvom konsolidacijskom tretmanu pod istim uvjetima i odredbama kao i druga društva koja su rezidenti prvospomenute države ugovornice;
 - d) predviđa prijenos gubitaka unutar grupe društava;
 - e) ne dopušta porezne olakšice, uračunavanje ili izuzimanje u odnosu na dividende koje isplaćuje društvo koje je rezident te države ugovornice u svrhu oporezivanja;
 - f) je na neki drugi način dogovorena, razmjenom nota između država ugovornica, da na nju ovaj članak ne utječe.
7. U ovom članku, odredbe propisa države ugovornice koje su namijenjene sprječavanju izbjegavanja plaćanja poreza ili sprječavanju porezne utaje uključuju:

- a) mjere namijenjene rješavanju stanjene kapitalizacije i transfernih cijena;
 - b) pravila o kontroliranom inozemnom društvu i inozemnom investicijskom fondu; i
 - c) mjere namijenjene osiguravanju učinkovitog prikupljanja i naplate poreza, uključujući mjere zaštite.
8. Odredbe ovog članka primjenjuju se samo na poreze na koje se primjenjuje članak 2.

Članak 23.

POSTUPAK ZAJEDNIČKOG DOGOVARANJA

1. Ako osoba smatra da postupci jedne ili objiju država ugovornica kao posljedicu za osobu imaju ili će imati oporezivanje koje nije u skladu s odredbama ovog Ugovora, neovisno o pravnim lijekovima predviđenim domaćim pravom tih država ugovornica, ta osoba može iznijeti svoj slučaj pred nadležno tijelo države ugovornice čiji je osoba rezident ili, ako je slučaj koji je iznijela ta osoba obuhvaćen stavkom 1. članka 22., pred tijelo države ugovornice koje je ta osoba državljanin. Nadležno tijelo države ugovornice obavijestit će ili se savjetovati s nadležnim tijelom druge države ugovornice za slučajeve u kojima nadležno tijelo kojem je podnesen slučaj postupka zajedničkog dogovaranja ne smatra prigovor poreznog obveznika opravdanim. Slučaj se mora prijaviti u roku od tri godine od prve obavijesti o postupku koji je doveo do oporezivanja koje nije u skladu s odredbama Ugovora.
2. Nadležno tijelo nastoji, ako smatra da je prigovor opravdan i ako samo nije u mogućnosti doći do zadovoljavajućeg rješenja, riješiti slučaj zajedničkim dogovorom s nadležnim tijelom druge države ugovornice, radi izbjegavanja oporezivanja koje nije u skladu s Ugovorom. Svaki postignuti dogovor provodi se neovisno o vremenskim rokovima u domaćem pravu država ugovornica.
3. Nadležna tijela država ugovornica nastoje zajedničkim dogovorom riješiti sve teškoće ili dvojbe proizašle iz tumačenja ili primjene Ugovora. Ona se, također, mogu međusobno savjetovati radi uklanjanja dvostrukog oporezivanja u slučajevima koji nisu predviđeni Ugovorom.
4. Nadležna tijela država ugovornica mogu međusobno komunicirati izravno, kao i putem zajedničkog povjerenstva sastavljenog od njih samih ili njihovih predstavnika, u svrhu postizanja dogovora u smislu prethodnih stavaka.

Članak 24.

RAZMJENA OBAVIJESTI

1. Nadležna tijela država ugovornica razmjenjuju takve obavijesti ako je to predvidivo bitno za provedbu odredaba ovog Ugovora ili za provedbu ili izvršavanje unutarnjih propisa koje se odnose na poreze bilo koje vrste i opisa koji su uvedeni u ime država ugovornica ili njihovih političkih podjedinica ili lokalnih vlasti, u mjeri u kojoj oporezivanje prema tim propisima nije u suprotnosti s Ugovorom. Razmjena obavijesti nije ograničena člancima 1. i 2.
2. Svaka obavijest koju prema stavku 1. primi država ugovornica smatra se tajnom na isti način kao i obavijesti pribavljene prema unutarnjim propisima te države ugovornice te se može priopćiti samo osobama ili tijelima (uključujući sudove i upravna tijela) koja se bave obračunom ili naplatom poreza, ovrhom ili progonom u pogledu poreza, odlučivanjem o žalbama koje se odnose na poreze iz stavka 1. ili nadzorom nad gore spomenutim. Te osobe ili tijela koriste se obavijestima samo u navedene svrhe. Oni mogu otkrivati obavijesti u javnom sudskom postupku ili u sudskim

odlukama. Neovisno o prethodno navedenom, obavijesti koje zaprimi država ugovornica mogu se koristiti u druge svrhe kada se takve obavijesti mogu koristiti za takve druge svrhe prema propisima obiju država ugovornica te nadležno tijelo države ugovornice koja daje obavijesti odobri takvo korištenje.

3. Odredbe stavaka 1. i 2. ne mogu se ni u kojem slučaju tumačiti tako da državi ugovornici nameću obvezu da:
 - a) poduzima upravne mjere suprotne propisima ili upravnoj praksi te ili druge države ugovornice;
 - b) dostavlja obavijesti koje se ne mogu dobiti prema propisima ili u uobičajenom postupanju uprave te ili druge države ugovornice;
 - c) dostavlja obavijesti čije bi otkrivanje povrijedilo obvezu čuvanja bilo koje trgovačke, poslovne, industrijske, komercijalne ili profesionalne tajne ili trgovačkih postupaka, ili obavijesti čije bi otkrivanje bilo protivno javnom poretku (ordre public).
4. Ako država ugovornica zatraži obavijesti u skladu s ovim člankom, druga država ugovornica koristi svoje mjere za prikupljanje obavijesti kako bi pribavila tražene obavijesti, iako ta druga država ugovornica možda ne treba takve obavijesti za svoje vlastite porezne svrhe. Obveza sadržana u prethodnoj rečenici podliježe ograničenjima iz stavka 3., ali ni u kojem slučaju se takva ograničenja neće tumačiti tako da državi ugovornici daju pravo odbiti dostavljanje obavijesti isključivo iz razloga nepostojanja domaćeg zanimanja za takvom obavijesti.
5. Ni u kojem slučaju se odredbe stavka 3. neće tumačiti tako da državi ugovornici daju pravo odbiti dostavljanje obavijesti isključivo iz razloga što tražene obavijesti drži banka, druga financijska institucija, imenovani zastupnik ili osoba koja djeluje kao posrednik ili u fiducijarnom svojstvu ili zato što se odnose na vlasničke udjele u osobi.

Članak 25. POMOĆ PRI NAPLATI POREZA

1. Države ugovornice pružaju pomoć jedna drugoj pri naplati poreznih potraživanja. Ova pomoć nije ograničena člancima 1. i 2. Nadležna tijela država ugovornica mogu zajedničkim dogovorom urediti način primjene ovog članka.
2. Izraz „porezno potraživanje“, kako se koristi u ovom članku, označava dugovani iznos poreza svake vrste i naziva kojeg uvedu države ugovornice, ili njihove političke podjedinice ili lokalne vlasti, ukoliko to oporezivanje nije u suprotnosti s ovim Ugovorom ili bilo kojim drugim instrumentom čije su stranke države ugovornice, kao i kamatu, upravne kazne i troškove naplate ili osiguranje u vezi s takvim iznosom.
3. Kada se porezno potraživanje države ugovornice prisilno naplaćuje prema propisima te države ugovornice, a duguje ga osoba koja u to vrijeme nije u mogućnosti, prema propisima te države ugovornice, spriječiti njegovu naplatu, to se porezno potraživanje, na zahtjev nadležnog tijela te države ugovornice, prihvaća u svrhe naplate od strane nadležnog tijela druge države ugovornice. Ta druga država ugovornica naplaćuje to porezno potraživanje u skladu s odredbama svojih propisa primjenjivih na ovrhu i naplatu svojih vlastitih poreza kao kad se radi o poreznom potraživanju te druge države ugovornice.

4. Kada je porezno potraživanje države ugovornice potraživanje u odnosu na koje ta država ugovornica može, prema svojem pravu, poduzeti mjere osiguranja radi njegove naplate, nadležno tijelo druge države ugovornice prihvaća to porezno potraživanje na zahtjev nadležnog tijela te druge države ugovornice u svrhu poduzimanja mjera osiguranja. Ta druga država ugovornica poduzima mjere osiguranja u odnosu na to porezno potraživanje u skladu s odredbama svojih propisa kao kad se radi o poreznom potraživanju te druge države ugovornice, čak i ako, u vrijeme kad se takve mjere primjenjuju, porezno potraživanje nije provedivo u prvspomenutoj državi ugovornici ili ga duguje osoba koja ima pravo spriječiti njegovu naplatu.
5. Neovisno o odredbama stavaka 3. i 4., porezno potraživanje prihvaćeno od strane države ugovornice za potrebe stavka 3. ili 4., neće u toj državi ugovornici biti predmetom vremenskih ograničenja ili uživati bilo kakav prioritet primjenjiv na porezno potraživanje prema propisima te države ugovornice, iz razloga njegove naravi kao takvog. Dodatno, porezno potraživanje koje prihvati država ugovornica za potrebe stavka 3. ili 4. nema u toj državi ugovornici prioritet primjenjiv na to porezno potraživanje prema propisima druge države ugovornice.
6. Postupci u vezi s postojanjem, valjanošću ili iznosom poreznog potraživanja države ugovornice ne iznose se pred sudove ili upravna tijela druge države ugovornice.
7. Kada, u bilo koje doba nakon što država ugovornica postavi zahtjev prema stavku 3. ili 4., a prije nego što je druga država ugovornica naplatila i doznačila prvspomenutoj državi ugovornici porezno potraživanje, predmetno porezno potraživanje prestaje postojati
 - a) u slučaju zahtjeva prema stavku 3. porezno potraživanje prvspomenute države ugovornice koje se provodi prema propisima te države ugovornice, a duguje ga osoba koja u to vrijeme ne može, prema propisima te države ugovornice, spriječiti njegovu naplatu, ili
 - b) u slučaju zahtjeva prema stavku 4., porezno potraživanje prvspomenute države ugovornice prema kojem ta država ugovornica može, prema svojim propisima, poduzeti mjere radi osiguranja njegove naplate

nadležno tijelo prvspomenute države ugovornice odmah obavješćuje nadležno tijelo druge države ugovornice o tome, i prema izboru druge države ugovornice, prvspomenuta država ugovornica svoj zahtjev ili odgađa ili povlači.
8. Odredbe ovog članka neće se ni u kojem slučaju tumačiti tako da državi ugovornici nameću obvezu da:
 - a) poduzima upravne mjere suprotne propisima i upravnoj praksi te ili druge države ugovornice;
 - b) poduzima mjere koje bi bile protivne javnom poretku (ordre public);
 - c) pruža pomoć ako druga država ugovornica nije poduzela sve razumne mjere naplate ili osiguranja ovisno o slučaju, koje su joj na raspolaganju u skladu s njezinim propisima ili upravnom praksom;
 - d) pruža pomoć u onim slučajevima kada je upravni teret za tu državu ugovornicu u jasnom nerazmjeru s koristi koju bi ostvarila druga država ugovornica.

Članak 26.

ČLANOVI DIPLOMATSKIH MISIJA I KONZULARNIH UREDA

Ništa u ovom Ugovoru ne utječe na porezne povlastice članova diplomatskih misija ili konzularnih ureda prema općim pravilima međunarodnog prava ili prema odredbama posebnih ugovora.

Članak 27.
PRAVO NA POVLASTICE

1. a) Ako

- (i) poduzeće države ugovornice ostvaruje dohodak iz druge države ugovornice i prvospomenuta država ugovornica smatra da se taj dohodak može pripisati stalnoj poslovnoj jedinici poduzeća koje se nalazi u trećoj jurisdikciji, i
- (ii) dobit koja se može pripisati toj stalnoj poslovnoj jedinici je izuzeta od oporezivanja u prvospomenutoj državi ugovornici,

povlastice iz ovog Ugovora ne primjenjuju se na bilo koji dio dohotka na koji je porez u trećoj jurisdikciji manji od niže vrijednosti od 15 posto iznosa tog dijela dohotka i 60 posto poreza koji bi bio uveden na taj dio dohotka u prvospomenutoj državi ugovornici da se ta stalna poslovna jedinica nalazi u prvospomenutoj državi ugovornici. U tom slučaju, bilo koji dohodak na koji se primjenjuju odredbe ovog stavka ostaje oporeziv prema domaćem pravu druge države ugovornice, neovisno o drugim odredbama Ugovora.

- b) Prethodne odredbe ovog stavka se ne primjenjuju ako je dohodak ostvaren iz druge države ugovornice stečen u vezi s ili pored aktivnog obavljanja poslovne djelatnosti putem stalne poslovne jedinice (osim poslova ulaganja, upravljanja ili jednostavnog držanja ulaganja za vlastiti račun poduzeća, osim ako su te djelatnosti djelatnosti bankarstva, osiguranja ili djelatnosti povezane s vrijednosnicama koje provodi banka, osiguravajuće poduzeće odnosno registrirani trgovac vrijednosnim papirima).
- c) Ako su povlastice iz Ugovora uskraćene sukladno prethodnim odredbama ovog stavka u odnosu na dio dohotka koji je ostvario rezident države ugovornice, nadležno tijelo druge države ugovornice može, neovisno o tome, odobriti te povlastice u odnosu na taj dio dohotka ako, u okviru odgovora na zahtjev koji je podnio taj rezident, to nadležno tijelo utvrdi da je odobravanje takvih povlastica opravdano s obzirom na razloge zbog kojih taj rezident nije ispunio uvjete iz ovog stavka (kao što je postojanje gubitaka). Nadležno tijelo države ugovornice kojoj je podnesen zahtjev prema prethodnoj rečenici savjetuje se s nadležnim tijelom druge države ugovornice prije odobravanja ili odbijanja zahtjeva.

- 2. Neovisno o drugim odredbama ovog Ugovora, povlastica prema ovom Ugovoru ne dodjeljuje se u pogledu dijela dohotka ako je razumno za zaključiti, uzimajući u obzir sve relevantne činjenice i okolnosti, da je ostvarivanje te povlastice bilo jedna od glavnih svrha svakog aranžmana ili transakcije koja je, izravno ili neizravno, rezultirala tom povlasticom, osim ako je utvrđeno da bi dodjeljivanje te povlastice u tim okolnostima bilo u skladu s predmetom i svrhom relevantnih odredaba ovog Ugovora.

Članak 28.
PROTOKOL

Priloženi Protokol sastavni je dio ovog Ugovora.

Članak 29.
STUPANJE NA SNAGU

1. Svaka država ugovornica obavješćuje drugu pisano, diplomatskim putem, o okončanju postupaka propisanih njezinim pravom za stupanje na snagu ovog Ugovora.
2. Ugovor stupa na snagu datumom posljednje od tih obavijesti i njegove odredbe proizvode učinak:
 - a) u Hrvatskoj:
 - (i) u pogledu poreza po odbitku na dohodak ili dobitak koji ostvari nerezident, za iznose isplaćene ili uračunate na ili nakon prvog dana drugog mjeseca koji slijedi nakon datuma na koji Ugovor stupa na snagu;
 - (ii) u pogledu drugog hrvatskog poreza, za bilo koju poreznu godinu koja počinje na ili nakon 1. siječnja koji slijedi nakon datuma na koji Ugovor stupa na snagu;
 - b) u Novom Zelandu:
 - (i) u pogledu poreza po odbitku na dohodak ili dobitak koji ostvari nerezident, za iznose isplaćene ili uračunate na ili nakon prvog dana drugog mjeseca koji slijedi nakon datuma na koji Ugovor stupa na snagu;
 - (ii) u pogledu drugog novozelandskog poreza, za bilo koju poreznu godinu koja počinje na ili nakon 1. travnja koji slijedi nakon datuma na koji Ugovor stupa na snagu.

Članak 30.
PRESTANAK

Ovaj Ugovor ostaje na snazi dok ga država ugovornica ne okonča. Bilo koja država ugovornica može okončati Ugovor, diplomatskim putem, dostavljanjem pisane obavijesti o okončanju na ili prije 30. lipnja u bilo kojoj kalendarskoj godini koja počinje nakon isteka 5 godina od datuma njegova stupanja na snagu. U tom slučaju, Ugovor prestaje proizvoditi učinak:

- a) u Hrvatskoj:
 - (i) u pogledu poreza po odbitku na dohodak ili dobitak koji ostvari nerezident, za iznose isplaćene ili uračunate na ili nakon prvog dana drugog mjeseca koji slijedi nakon onog u kojem je obavijest o okončanju dostavljena;
 - (ii) u pogledu drugog hrvatskog poreza, za bilo koju poreznu godinu koja počinje na ili nakon 1. siječnja u kalendarskoj godini koja slijedi nakon one u kojoj je obavijest o okončanju dostavljena;
- b) u Novom Zelandu:
 - (i) u pogledu poreza po odbitku na dohodak ili dobitak koji ostvari nerezident, za iznose isplaćene ili uračunate na ili nakon prvog dana drugog mjeseca koji slijedi nakon onog u kojem je obavijest o okončanju dostavljena;
 - (ii) u pogledu drugog novozelandskog poreza, za bilo koju poreznu godinu koja počinje na ili nakon 1. travnja u kalendarskoj godini koja slijedi nakon one u kojoj je obavijest o okončanju dostavljena.

U POTVRDU TOGA niže potpisani, za to propisno ovlaštani, potpisali su ovaj Ugovor.

Sastavljeno u dva izvornika u Wellingtonu dana 20. studenoga 2025. na hrvatskom i engleskom jeziku, pri čemu su oba teksta jednako vjerodostojna. U slučaju razlika između dvaju tekstova, mjerodavan je engleski tekst.

Za Republiku Hrvatsku

dr. sc. Marko Primorac, v. r.
potpredsjednik Vlade Republike Hrvatske i
ministar financija

Za Novi Zeland

Nicola Valentine Willis, v. r.
ministrica financija, ministrica za gospodarski
rast i ministrica za društvena ulaganja u Vladi
Novog Zelanda

PROTOKOL

Prilikom potpisivanja Ugovora između Republike Hrvatske i Novog Zelanda o uklanjanju dvostrukog oporezivanja porezima na dohodak te sprječavanju porezne utaje i izbjegavanja plaćanja poreza, niže potpisani su se usuglasili o sljedećim odredbama koje čine sastavni dio Ugovora:

1. U vezi sa stavkom 3. članka 10. Ugovora:

Podrazumijeva se da izraz „dividende“ uključuje, u slučaju Novog Zelanda, dohodak u vezi s obveznicama povezanim s dobiti i vrijednosnim papirima s fiksnom osnovicom kako je definirano u odjeljcima FA 2 i FA 2B Zakona o porezu na dohodak iz 2007. ili bilo kojoj bitno sličnoj odredbi koja je donesena i proizvodi učinak nakon datuma potpisivanja Ugovora.

2. U vezi s člancima 10., 11. i 12.:

Podrazumijeva se da se primjenjuje Komentar OECD Modela ugovora o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja porezima na dohodak i imovinu na članke 10., 11. i 12., kako je glasilo 21. studenoga 2017. o značenju izraza „stvarni korisnik“. Posebno se podrazumijeva da:

- a) ako povjerenici diskrecijskog trusta ne isplaćuju dividende, kamate ili naknade za autorska prava zarađene tijekom određenog razdoblja, ti povjerenici, djelujući u svom svojstvu, mogli bi predstavljati stvarne korisnike takvog dohotka u svrhe relevantnog članka,
- b) priznati mirovinski fond, subjekt za zajednička ulaganja i neprofitna organizacija mogu biti stvarni korisnik dohotka, ovisno o slučaju.

Članak 3.

Provedba ovoga Zakona u djelokrugu je tijela državne uprave nadležnog za poslove financija.

Članak 4.

Na dan stupanja na snagu ovoga Zakona Ugovor iz članka 1. ovoga Zakona nije na snazi te će se podaci o njegovom stupanju na snagu objaviti u skladu s odredbom članka 30. stavka 3. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora („Narodne novine“, broj 28/96.).

Članak 5.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u „Narodnim novinama“.

OBRAZLOŽENJE

Člankom 1. Konačnog prijedloga zakona utvrđuje se da Hrvatski sabor potvrđuje Ugovor između Republike Hrvatske i Novog Zelanda o uklanjanju dvostrukog oporezivanja porezima na dohodak te sprječavanju porezne utaje i izbjegavanja plaćanja poreza, sukladno odredbi članka 140. stavka 1. Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“, br. 85/10. – pročišćeni tekst i 5/14. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske), čime se iskazuje formalni pristanak Republike Hrvatske da bude vezana ovim Ugovorom, na temelju čega će ovaj pristanak biti iskazan i u odnosima s drugom ugovornom strankom.

Članak 2. Konačnog prijedloga zakona sadrži tekst Ugovora u izvorniku na hrvatskom jeziku.

Člankom 3. Konačnog prijedloga zakona utvrđuje se da je provedba Zakona u djelokrugu tijela državne uprave nadležnog za poslove financija.

Člankom 4. utvrđuje se da na dan stupanja na snagu Zakona Ugovor nije na snazi te da će se podaci o njegovom stupanju na snagu objaviti sukladno odredbi članka 30. stavka 3. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora („Narodne novine“, broj 28/96.).

Člankom 5. uređuje se stupanje na snagu Zakona.

Prilog – Preslika teksta Ugovora u izvorniku na hrvatskom jeziku

**UGOVOR
IZMEĐU
REPUBLIKE HRVATSKE**

I

NOVOG ZELANDA

**O UKLANJANJU DVOSTRUKOG OPOREZIVANJA POREZIMA NA DOHODAK
TE SPRJEČAVANJU POREZNE UTAJE I IZBJEGAVANJA PLAĆANJA POREZA**

Republika Hrvatska i Novi Zeland,

želeći unaprijediti svoje gospodarske odnose i poboljšati svoju suradnju u području poreza,

namjeravajući sklopiti Ugovor o uklanjanju dvostrukog oporezivanja porezima na dohodak bez stvaranja mogućnosti za neoporezivanje ili umanjeno oporezivanje putem porezne utaje ili izbjegavanja plaćanja poreza (uključujući putem sporazuma koji se sklapaju s ciljem ostvarivanja olakšica predviđenih u ovom Ugovoru za neizravnu korist rezidenata trećih država),

sporazumjeli su se kako slijedi:

**Članak 1.
OSOBE NA KOJE SE PRIMJENJUJE UGOVOR**

1. Ovaj Ugovor primjenjuje se na osobe koje su rezidenti jedne ili objiju država ugovornica.
2. Za potrebe ovog Ugovora, dohodak koji je ostvaren od strane ili putem subjekta ili aranžmana koji se smatra u cijelosti ili djelomično porezno transparentnim prema poreznim propisima bilo koje države ugovornice smatra se dohotkom rezidenta države ugovornice, ali samo u mjeri u kojoj se dohodak, u svrhu oporezivanja od strane te države ugovornice, smatra dohotkom rezidenta te države ugovornice.
3. Ovaj Ugovor ne utječe na oporezivanje, od strane države ugovornice, njezinih rezidenata, osim u pogledu povlastica koje se dodjeljuju prema stavku 2. članka 9. i člancima 18., 19., 21., 22., 23. i 26.

**Članak 2.
POREZI NA KOJE SE PRIMJENJUJE UGOVOR**

1. Ovaj se Ugovor primjenjuje na poreze na dohodak koji su uvedeni u ime države ugovornice ili njezinih političkih podjedinica ili lokalnih vlasti, neovisno o načinu na koji se ubiru.
2. Porezima na dohodak smatraju se svi porezi uvedeni na ukupni dohodak, ili na dijelove dohotka, uključujući poreze na dobitke od otuđenja pokretnina ili nekretnina, poreze na ukupne iznose nadnica ili plaća koje isplaćuju poduzeća.
3. Postojeći porezi na koje se primjenjuje ovaj Ugovor su posebice:
 - a) u Republici Hrvatskoj:
 - (i) porez na dobit;
 - (ii) porez na dohodak;
 - (iii) svaki drugi dodatak koji se ubire na jedan od ovih poreza; (u daljnjem tekstu „hrvatski porez“);

- b) u Novom Zelandu:
 - (i) porez na dohodak;
 - (u daljnjem tekstu „novozelandski porez“).
- 4. Ugovor se također primjenjuje na bilo koje iste ili bitno slične poreze koji se uvedu nakon datuma potpisivanja Ugovora uz ili umjesto postojećih poreza. Nadležna tijela država ugovornica obavješćuju jedno drugo o svim bitnim promjenama u njihovim poreznim propisima.
- 5. Neovisno o odredbama stavaka 1. i 2., porezi na koje se primjenjuje Ugovor ne uključuju bilo koji iznos koji predstavlja kaznu ili kamatu uvedenu prema propisima bilo koje države ugovornice.

Članak 3. **OPĆE DEFINICIJE**

- 1. Za potrebe ovog Ugovora, osim ako kontekst ne zahtijeva drukčije:
 - a) izraz „Hrvatska“ označava državno područje Republike Hrvatske kao i ona područja mora koja se nastavljaju na vanjsku granicu teritorijalnog mora, uključujući morsko dno i njegovo podzemlje, nad kojima Republika Hrvatska u skladu s međunarodnim pravom i propisima Republike Hrvatske ostvaruje svoja suverena prava i jurisdikciju;
 - b) izraz „Novi Zeland“, označava državno područje Novog Zelanda, ali ne uključuje Tokelau; također uključuje bilo koje područje izvan teritorijalnog mora određeno prema zakonodavstvu Novog Zelanda i u skladu s međunarodnim pravom kao područje u kojem Novi Zeland može ostvarivati suverena prava u odnosu na prirodna bogatstva;
 - c) izrazi „država ugovornica“ i „druga država ugovornica“ označavaju Hrvatsku ili Novi Zeland ovisno o kontekstu;
 - d) izraz „osoba“ uključuje fizičku osobu, društvo, priznati mirovinski fond, subjekt za zajednička ulaganja, neprofitnu organizaciju i bilo koju drugu skupinu osoba;
 - e) izraz „društvo“ označava svaku pravnu osobu ili svaki subjekt koji se u svrhe oporezivanja smatra tijelom društva;
 - f) izraz „poduzeće“ primjenjuje se na obavljanje bilo kojeg poslovanja;
 - g) izrazi „poduzeće države ugovornice“ i „poduzeće druge države ugovornice“ označavaju poduzeće kojim upravlja rezident države ugovornice odnosno poduzeće kojim upravlja rezident druge države ugovornice;
 - h) izraz „međunarodni promet“ označava svaki prijevoz brodom ili zrakoplovom osim ako se prijevoz brodom ili zrakoplovom obavlja samo između mjesta u državi ugovornici i poduzeće koje obavlja prijevoz brodom ili zrakoplovom nije poduzeće te države ugovornice;
 - i) izraz „nadležno tijelo“ označava:
 - (i) u Hrvatskoj, ministra financija ili njegovog ovlaštenog predstavnika;
 - (ii) u Novom Zelandu, povjerenika Porezne uprave ili ovlaštenog predstavnika;
 - j) izraz „državljanin“, u odnosu na državu ugovornicu, označava:
 - (i) svaku fizičku osobu koja ima državljanstvo te države ugovornice; i
 - (ii) svaku pravnu osobu, partnerstvo ili udruhu koji svoj pravni položaj, kao takav, izvode iz propisa koji su na snazi u toj državi ugovornici;
 - k) izraz „poslovanje“ uključuje pružanje profesionalnih usluga i drugih aktivnosti neovisnog karaktera;
 - l) izraz „priznati mirovinski fond“ države ugovornice označava subjekta ili aranžman koji je osnovan u toj državi ugovornici i:
 - (i) koji je osnovan i njime se upravlja, isključivo ili gotovo isključivo, u svrhu primjene ili pružanja mirovinskih naknada te pomoćnih ili sporednih naknada fizičkim osobama te ga, kao takvog, uređuje ta država ugovornica; ili

- (ii) koji je osnovan i njime se upravlja, isključivo ili gotovo isključivo, u svrhu ulaganja sredstava u korist subjekata ili aranžmana iz podstavka (i);
 - m) izraz „neprofitna organizacija“ označava organizaciju koja je osnovana i djeluje u državi ugovornici isključivo u vjerske, dobrotvorne, znanstvene, umjetničke, kulturne ili obrazovne svrhe sukladno propisima te države ugovornice.
2. U pogledu primjene Ugovora u bilo koje doba od strane države ugovornice, svaki izraz koji nije njime određen, osim ako kontekst ne zahtijeva drukčije ili se nadležna tijela dogovore o drugom značenju sukladno odredbama članka 23., ima značenje koje on u to doba ima prema pravu te države ugovornice za potrebe poreza na koje se Ugovor primjenjuje, a svako značenje prema primjenjivim poreznim propisima te države ugovornice prevladavat će nad značenjem koje je tom izrazu dodijeljeno prema drugim propisima te države ugovornice.

Članak 4. REZIDENT

1. Za potrebe ovog Ugovora, izraz „rezident države ugovornice“ označava svaku osobu koja, prema propisima te države ugovornice, u njoj podliježe oporezivanju na temelju svog prebivališta, boravišta, mjesta uprave ili bilo kojeg drugog obilježja slične naravi, i također uključuje tu državu ugovornicu i bilo koju njezinu političku podjedinicu ili lokalnu vlast, kao i priznati mirovinski fond i neprofitnu organizaciju te države ugovornice. Međutim, ovaj izraz ne uključuje bilo koju osobu koja u toj državi ugovornici podliježe oporezivanju samo u pogledu dohotka iz izvora u toj državi ugovornici.
2. Ako je, zbog odredaba stavka 1., fizička osoba rezident objiju država ugovornica, tada se njezin pravni položaj određuje kako slijedi:
- a) fizička osoba smatra se rezidentom samo one države ugovornice u kojoj ta fizička osoba ima prebivalište na raspolaganju; ako je prebivalište na raspolaganju fizičkoj osobi u objema državama ugovornicama, fizička osoba smatra se rezidentom samo one države ugovornice s kojom fizička osoba ima bliže osobne i gospodarske veze (središte životnih interesa);
 - b) ako se ne može odrediti država ugovornica u kojoj ima središte životnih interesa, ili ako prebivalište nije na raspolaganju fizičkoj osobi niti u jednoj državi ugovornici, fizička osoba smatra se rezidentom samo one države ugovornice u kojoj ta fizička osoba ima uobičajeno boravište;
 - c) ako fizička osoba ima uobičajeno boravište u objema državama ugovornicama ili ga nema ni u jednoj od njih, fizička osoba smatra se rezidentom samo one države ugovornice čiji je fizička osoba državljanin;
 - d) ako je fizička osoba državljanin objiju država ugovornica ili niti jedne od njih, nadležna tijela država ugovornica nastoje riješiti pitanje zajedničkim dogovorom.
3. Ako je, zbog odredaba stavka 1., osoba koja nije fizička osoba rezident objiju država ugovornica, nadležna tijela država ugovornica nastoje zajedničkim dogovorom utvrditi državu ugovornicu čijim će se rezidentom smatrati ta osoba za potrebe Ugovora, uzimajući u obzir njezino mjesto stvarne uprave, mjesto u kojem je osnovana ili na drugi način utemeljena i sve druge bitne čimbenike. U slučaju da takav dogovor nije postignut, takva osoba nema pravo na bilo kakvu olakšicu ili izuzeće od plaćanja poreza predviđeno ovim Ugovorom, osim u mjeri i na način koji mogu dogovoriti nadležna tijela država ugovornica.

4. Neovisno o drugim odredbama ovog Ugovora, subjekt za zajednička ulaganja koji je osnovan u državi ugovornici i koji prima dohodak koji nastaje u drugoj državi ugovornici smatra se, za potrebe primjene Ugovora na takav dohodak, kao fizička osoba koja je rezident države ugovornice u kojoj je osnovan i kao stvarni korisnik dohotka koji prima (pod uvjetom da, ako je fizička osoba koja je rezident prvospomenute države ugovornice primila dohodak u istim okolnostima, takva fizička osoba bila bi smatrana njegovim stvarnim korisnikom), ali samo do mjere u kojoj su stvarni udjeli u subjektu za zajednička ulaganja u vlasništvu rezidenata države ugovornice u kojoj je subjekt za zajednička ulaganja osnovan.

Međutim, ako:

- a) najmanje 80 posto vrijednosti stvarnih udjela u subjektu za zajednička ulaganja je u vlasništvu rezidenata države ugovornice u kojoj je osnovan subjekt za zajednička ulaganja; ili
- b) najmanje 90 posto vrijednosti stvarnih udjela u subjektu za zajednička ulaganja je u vlasništvu jednakovrijednih korisnika,

prema subjektu za zajednička ulaganja postupa se kao prema fizičkoj osobi koja je rezident države ugovornice u kojoj je osnovan i kao stvarni korisnik ukupnog dohotka koji prima (pod uvjetom da, ako je fizička osoba koja je rezident te države ugovornice primila dohodak u istim okolnostima, takva fizička osoba bila bi smatrana njegovim stvarnim korisnikom).

5. Za potrebe stavka 4.:

- a) izraz „subjekt za zajednička ulaganja“ označava subjekta koji je široko posjedovan, ima raznolik portfelj vrijednosnih papira ili ulaže izravno ili neizravno u nekretnine s glavnom svrhom ostvarivanja najma, i koji je predmet uredbe o zaštiti ulagača u državi ugovornici u kojoj je osnovan i koji je:
 - (i) u slučaju Hrvatske, investicijski fond ili subjekt sukladno Zakonu o otvorenim investicijskim fondovima s javnom ponudom, Zakonu o alternativnim investicijskim fondovima i bilo kojem drugom zakonu ili propisu koji bi u budućnosti mogao razviti, zamijeniti ili izmijeniti te propise;
 - (ii) bilo koji drugi investicijski fond ili subjekt osnovan u bilo kojoj državi ugovornici o kojem se Hrvatska i Novi Zeland dogovore, razmjenom nota diplomatskim putem, da ga smatraju subjektom za zajednička ulaganja; i
- b) izraz „jednakovrijedni korisnik“ označava rezidenta države ugovornice u kojoj je subjekt za zajednička ulaganja osnovan, i rezidenta bilo koje druge države s kojom država ugovornica u kojoj dohodak nastaje ima ugovor o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja koji pruža učinkovitu i sveobuhvatnu razmjenu informacija koji bi, ako je takav rezident primio određeni dio dohotka za koji se traže povlastice prema ovom Ugovoru, imao pravo prema tom ugovoru ili prema domaćem pravu države ugovornice u kojoj dohodak nastaje, na poreznu stopu u odnosu na taj dio dohotka koja je jednako niska kao stopa koja se traži prema ovom Ugovoru od strane subjekta za zajednička ulaganja za taj dio dohotka.

Članak 5. STALNA POSLOVNA JEDINICA

1. Za potrebe ovog Ugovora, izraz „stalna poslovna jedinica“ označava stalno mjesto poslovanja putem kojega se poslovanje poduzeća obavlja u cijelosti ili djelomično.
2. Izraz „stalna poslovna jedinica“ uključuje posebno:
 - a) mjesto uprave;
 - b) podružnicu;
 - c) ured;
 - d) tvornicu;

- e) radionicu; i
- f) rudnik, naftni ili plinski izvor, kamenolom ili bilo koje drugo mjesto crpljenja prirodnih bogatstava.

3. Izraz „stalna poslovna jedinica“ također obuhvaća:

- a) gradilište ili građevinski, instalacijski ili montažni projekt, ili nadzorne aktivnosti u vezi s tim gradilištem ili građevinskim, instalacijskim ili montažnim projektom, ako traje dulje od 12 mjeseci;
- b) pružanje usluga, uključujući savjetodavne usluge, od strane poduzeća putem zaposlenika ili drugog osoblja koje poduzeće angažira u tu svrhu, ali samo ako se djelatnosti te prirode nastavljaju unutar države ugovornice tijekom jednog ili više razdoblja koja ukupno traju dulje od 183 dana u bilo kojem 12-mjesečnom razdoblju koje počinje ili završava u dotičnoj poreznoj godini.

4. Smatra se da poduzeće ima stalnu poslovnu jedinicu u državi ugovornici i da posluje putem te stalne poslovne jedinice ako dulje od 183 dana u bilo kojem 12-mjesečnom razdoblju:

- a) obavlja aktivnosti u toj državi ugovornici koje se sastoje od, ili koje su povezane s, istraživanjem ili iskorištavanjem prirodnih bogatstava, uključujući šume prije sječe, koji se nalaze u toj državi ugovornici; ili
- b) upravlja značajnom opremom u toj državi ugovornici.

5. Isključivo za potrebe utvrđivanja je li vremensko razdoblje iz stavaka 3. i 4. prekoračeno,

- a) ako poduzeće države ugovornice obavlja aktivnosti iz stavka 3. ili 4. u drugoj državi ugovornici dulje od 30 dana i te se aktivnosti obavljaju tijekom razdoblja koja ne traju dulje od razdoblja utvrđenog u tim stavcima, i
- b) povezane aktivnosti se obavljaju u toj drugoj državi ugovornici tijekom različitih vremenskih razdoblja, od kojih svako prelazi 30 dana, od strane jednog ili više poduzeća usko povezanih s prvospomenutim poduzećem,

ova različita vremenska razdoblja dodaju se vremenskom razdoblju tijekom kojeg je prvospomenuto poduzeće obavljalo aktivnosti iz stavka 3. ili 4.

6. Neovisno o prethodnim odredbama ovog članka, neće se smatrati da izraz „stalna poslovna jedinica“ uključuje:

- a) korištenje objekata isključivo u svrhu uskladištenja, izlaganja ili isporuke dobara ili roba koji pripadaju poduzeću;
- b) održavanje zaliha dobara ili roba koje pripadaju poduzeću isključivo u svrhu uskladištenja, izlaganja ili isporuke;
- c) održavanje zaliha dobara ili roba koje pripadaju poduzeću isključivo u svrhu prerade koju obavlja drugo poduzeće;
- d) održavanje stalnog mjesta poslovanja isključivo u svrhu kupnje dobara ili roba ili u svrhu prikupljanja podataka za poduzeće;
- e) održavanje stalnog mjesta poslovanja isključivo u svrhu obavljanja, za poduzeće, bilo koje druge aktivnosti;
- f) održavanje stalnog mjesta poslovanja isključivo zbog bilo koje kombinacije aktivnosti spomenutih u podstavcima od a) do e),

pod uvjetom da je ta aktivnost, ili u slučaju podstavka f), ukupna aktivnost stalnog mjesta poslovanja, pripreme ili pomoćne naravi.

7. Stavak 6. ne primjenjuje se kada stalno mjesto poslovanja koristi ili održava poduzeće ako isto poduzeće ili usko povezano poduzeće obavlja poslovanje na istom mjestu ili na drugom mjestu u istoj državi ugovornici i

- a) to mjesto ili drugo mjesto čine stalnu poslovnu jedinicu poduzeća ili usko povezanog poduzeća prema odredbama ovog članka, ili
- b) ukupna aktivnost koja proizlazi iz kombinacije aktivnosti koje obavljaju dva poduzeća na istom mjestu ili isto poduzeće ili usko povezana poduzeća na dva mjesta, nije pripremljene ili pomoćne naravi,

pod uvjetom da poslovne djelatnosti koje obavljaju dva poduzeća na istom mjestu ili isto poduzeće ili usko povezana poduzeća na dva mjesta predstavljaju nadopunjujuće funkcije koje su dio jedinstvenog poslovanja.

8. Neovisno o odredbama stavaka 1. i 2., ali podložno odredbama stavka 9., kada osoba djeluje u državi ugovornici u ime poduzeća te, pri tome,

- a) uobičajeno sklapa ugovore ili uobičajeno ima glavnu ulogu u postupku sklapanja ugovora koji se rutinski sklapaju bez značajne preinake od strane poduzeća, te se ti ugovori sklapaju:
 - (i) u ime poduzeća, ili
 - (ii) za prijenos vlasništva, ili za dodjeljivanje prava na korištenje, imovine koju posjeduje to poduzeće ili za koju to poduzeće ima pravo korištenja, ili
 - (iii) za pružanje usluga od strane tog poduzeća; ili
- b) proizvodi ili obrađuje, u državi ugovornici, za usko povezano poduzeće dobra ili robu koji pripadaju tom poduzeću,

smatra se da to poduzeće ima stalnu poslovnu jedinicu u toj državi ugovornici u pogledu svih djelatnosti koje ta osoba poduzima za poduzeće, osim ako djelatnosti te osobe nisu ograničene na one navedene u stavku 6. koje, ako bi se obavljale putem stalnog mjesta poslovanja (osim stalnog mjesta poslovanja na koji se primjenjuje stavak 7.), ne bi to stalno mjesto poslovanja činile stalnom poslovnom jedinicom prema odredbama tog stavka.

9. Stavak 8. ne primjenjuje se ako osoba koja djeluje u državi ugovornici u ime poduzeća druge države ugovornice posluje u prvospomenutoj državi ugovornici kao zastupnik sa samostalnim statusom i djeluje za poduzeće u okviru tog redovitog poslovanja. Međutim, ako osoba djeluje isključivo ili gotovo isključivo u ime jednog ili više poduzeća s kojima je usko povezana, ta se osoba ne smatra zastupnikom sa samostalnim statusom u smislu ovog stavka u pogledu bilo kojeg takvog poduzeća.

10. Činjenica da društvo koje je rezident države ugovornice kontrolira ili je kontrolirano od strane društva koje je rezident druge države ugovornice, ili koje obavlja svoju djelatnost u toj drugoj državi ugovornici (putem stalne poslovne jedinice ili na drugi način), sama po sebi ne znači da se jedno društvo smatra stalnom poslovnom jedinicom drugog.

11. Za potrebe ovog članka, osoba ili poduzeće je usko povezano s poduzećem ako, na temelju svih bitnih činjenica i okolnosti, jedno ima kontrolu nad drugim ili su oboje pod kontrolom istih osoba ili poduzeća. U svakom slučaju, osoba ili poduzeće se smatra usko povezanim s poduzećem ako jedno izravno ili neizravno posjeduje više od 50 posto stvarnog udjela u drugom (ili, u slučaju društva, više od 50 posto ukupnog glasačkog prava i vrijednosti dionica društva ili stvarnog vlasničkog udjela u društvu) ili ako druga osoba ili poduzeće izravno ili neizravno posjeduje više od 50 posto stvarnog udjela (ili, u slučaju društva, više od 50 posto ukupnog glasačkog prava i vrijednosti dionica društva ili stvarnog vlasničkog udjela u društvu) u osobi i poduzeću ili u dva poduzeća.

Članak 6.
DOHODAK OD NEKRETNINA

1. Dohodak koji rezident države ugovornice ostvari od nekretnina (uključujući dohodak od poljoprivrede, šumarstva ili ribarstva) smještenih u drugoj državi ugovornici, može se oporezivati u toj drugoj državi ugovornici.
2. Izraz „nekretnina“ ima značenje koje ima prema pravu države ugovornice u kojoj se predmetna imovina nalazi. U taj su izraz u svakom slučaju uključena sva prirodna bogatstva, pripaci nekretnine, stoka i oprema koji se koriste u poljoprivredi i šumarstvu, prava na koja se primjenjuju odredbe općih propisa o zemljišnom vlasništvu, plodouživanje nekretnina, prava na istraživanje ili iskorištavanje prirodnih bogatstava ili šuma prije sječe, i prava na promjenjiva ili utvrđena plaćanja kao naknada za ili u vezi s iskorištavanjem, ili pravo na istraživanje ili iskorištavanje, prirodnih bogatstava ili šuma prije sječe; brodovi i zrakoplovi ne smatraju se nekretninama.
3. Odredbe stavka 1. primjenjuju se na dohodak koji potječe od izravnog iskorištavanja, davanja u zakup ili najam te korištenja nekretnina na svaki drugi način.
4. Odredbe stavaka 1. i 3. primjenjuju se također na dohodak od nekretnina poduzeća.
5. Smatra se da se svako pravo iz stavka 2. ovog članka nalazi tamo gdje se nalazi imovina na koju se odnosi ili gdje se može provoditi istraživanje ili iskorištavanje.

Članak 7.
DOBIT OD POSLOVANJA

1. Dobit poduzeća države ugovornice oporezuje se samo u toj državi ugovornici, osim ako poduzeće posluje u drugoj državi ugovornici putem stalne poslovne jedinice koja se u njoj nalazi. Ako poduzeće posluje na taj način, dobit poduzeća može se oporezivati u drugoj državi ugovornici, ali samo onaj dio koji se može pripisati toj stalnoj poslovnoj jedinici.
2. Podložno odredbama stavka 3., ako poduzeće države ugovornice posluje u drugoj državi ugovornici putem stalne poslovne jedinice koja se u njoj nalazi, u svakoj državi ugovornici pripisuje se stalnoj poslovnoj jedinici dobit koju bi mogla ostvariti kao da je zasebno ili neovisno poduzeće koje se bavi istim ili sličnim poslovanjem pod istim ili sličnim uvjetima te potpuno neovisno posluje s poduzećem čija je stalna poslovna jedinica.
3. Pri utvrđivanju dobiti stalne poslovne jedinice, kao odbici priznaju se troškovi koji nastaju za potrebe stalne poslovne jedinice, uključujući nastale izvršne i opće upravljačke troškove, bez obzira jesu li oni nastali u državi ugovornici u kojoj se nalazi stalna poslovna jedinica ili negdje drugdje.
4. Dobit se ne pripisuje stalnoj poslovnoj jedinici samo iz razloga kupnje dobara ili robe za poduzeće od strane te stalne poslovne jedinice.
5. Za potrebe prethodnih stavaka, dobit stalne poslovne jedinice određuje se na isti način svake godine osim ako ne postoji opravdan i dostatan razlog da se postupi drukčije.
6. Ako:
 - a) rezident države ugovornice stvarno posjeduje (kao izravni vlasnik trusta ili putem jednog ili više posredničkih trustova), udio u poslovnoj dobiti poduzeća ostvarenoj u drugoj državi ugovornici od strane povjerenika trusta različitog od trusta koji se smatra društvom u porezne svrhe; i
 - b) u vezi s tim poduzećem, taj povjerenik ima ili bi imao, da je rezident prvospomenute države ugovornice, stalnu poslovnu jedinicu u drugoj državi ugovornici,

tada se poslovanje poduzeća koje obavlja povjerenik putem takve stalne poslovne jedinice smatra poslovanjem koje rezident obavlja u drugoj državi ugovornici putem stalne poslovne jedinice koja se nalazi u toj drugoj državi ugovornici te se udio u dobiti rezidenta može oporezivati u drugoj državi ugovornici, ali samo onaj dio koji se može pripisati toj stalnoj poslovnoj jedinici.

7. Ako dobit uključuje dijelove dohotka koji su na poseban način uređeni u drugim člancima ovog Ugovora, tada na odredbe tih članaka neće utjecati odredbe ovog članka.
8. Ništa u ovom članku ne utječe na odredbe propisa bilo koje države ugovornice koji su u bilo kojem trenutku na snazi u pogledu oporezivanja bilo kojeg dohotka od bilo kojeg oblika osiguranja.

Članak 8. MEĐUNARODNI BRODSKI I ZRAČNI PRIJEVOZ

1. Dobit poduzeća države ugovornice od korištenja brodova ili zrakoplova u međunarodnom prometu oporezuje se samo u toj državi ugovornici.
2. Neovisno o odredbama stavka 1. ovog članka i odredbama članka 7., dobit poduzeća države ugovornice ostvarena od prijevoza brodom ili zrakoplovom putnika i tereta koji se otpremaju ili ukrcajavu u drugoj državi ugovornici i koji se iskrcavaju u mjestu u toj drugoj državi ugovornici, ili za najma broda i zrakoplova na punoj osnovi u svrhu takvog prijevoza, može se oporezivati u toj drugoj državi ugovornici.
3. Odredbe stavaka 1. i 2. primjenjuju se i na dobit od sudjelovanja u udruženju, zajedničkom poslovanju ili u nekoj međunarodnoj poslovnoj agenciji.

Članak 9. POVEZANA PODUZEĆA

1. Ako
 - a) poduzeće države ugovornice sudjeluje izravno ili neizravno u upravi, kontroli ili imovini poduzeća druge države ugovornice, ili
 - b) iste osobe sudjeluju izravno ili neizravno u upravi, nadzoru ili imovini poduzeća države ugovornice i poduzeća druge države ugovornice,i ako su u oba slučaja utvrđeni ili nametnuti uvjeti između dva poduzeća u njihovim trgovačkim ili financijskim odnosima koji se razlikuju od onih koji bi bili dogovoreni između neovisnih poduzeća, tada se bilo koja dobit koju bi, da nema navedenih uvjeta, jedno od poduzeća ostvarilo, ali zbog navedenih uvjeta nije ostvarilo, može uključiti u dobit tog poduzeća i sukladno tome oporezivati.
2. Ako država ugovornica u dobit poduzeća te države ugovornice uključi – i sukladno tome oporezuje – dobit na koju je poduzeću druge države ugovornice već obračunat porez u toj drugoj državi ugovornici i takva uključena dobit je dobit koju bi ostvarilo poduzeće prvospomenute države ugovornice da su uvjeti dogovoreni između dva poduzeća bili jednaki onima koji bi bili dogovoreni između neovisnih poduzeća, tada ta druga država ugovornica na odgovarajući način usklađuje iznos poreza koji je u njoj obračunat na tu dobit. Pri utvrđivanju takvog usklađenja, trebaju se uzeti u obzir druge odredbe ovog Ugovora te se nadležna tijela država ugovornica, prema potrebi, međusobno savjetuju.

Članak 10. DIVIDENDE

1. Dividende koje isplaćuje društvo, koje je rezident države ugovornice, rezidentu druge države ugovornice, mogu se oporezivati u toj drugoj državi ugovornici.
2. Međutim, dividende koje isplaćuje društvo, koje je rezident države ugovornice, mogu se također oporezivati u toj državi ugovornici sukladno propisima te države ugovornice, ali ako je stvarni korisnik dividendi rezident druge države ugovornice, tako utvrđen porez ne smije biti veći od:
 - a) 5 posto bruto iznosa dividendi ako je stvarni korisnik društvo koje, u slučaju Hrvatske, posjeduje izravno najmanje 10 posto kapitala ili glasačke snage društva rezidenta Hrvatske koje isplaćuje dividende, ili u slučaju Novog Zelanda, posjeduje izravno najmanje 10 posto glasačke snage društva rezidenta Novog Zelanda koje isplaćuje dividende, tijekom razdoblja od 365 dana koje uključuje dan isplate dividende (za potrebe računanja tog razdoblja, u obzir se neće uzeti promjene vlasništva koje bi izravno bilo rezultat korporativne reorganizacije, kao reorganizacija od spajanja ili diobe, društva koje posjeduje udjele ili koje isplaćuje dividendu);
 - b) 15 posto bruto iznosa dividendi u svim ostalim slučajevima.Ovaj stavak ne utječe na oporezivanje dobiti društva iz koje se isplaćuju dividende.
3. Izraz „dividende“, kako se koristi u ovom članku, označava dohodak od dionica ili ostalih prava, koja nisu potraživanja duga, sudjelovanje u dobiti, kao i dohodak koji podliježe istom načinu oporezivanja kao dohodak od dionica prema propisima države ugovornice čiji je rezident društvo koje vrši raspodjelu.
4. Odredbe stavaka 1. i 2. ne primjenjuju se ako stvarni korisnik dividendi, koji je rezident države ugovornice, posluje u drugoj državi ugovornici čiji je rezident društvo koje isplaćuje dividende putem stalne poslovne jedinice koja se u njoj nalazi, a pravo u vezi s kojim se dividende isplaćuju povezano je s takvom stalnom poslovnom jedinicom. U tom se slučaju primjenjuju odredbe članka 7.
5. Ako društvo koje je rezident države ugovornice ostvaruje dobit ili dohodak iz druge države ugovornice, ta druga država ugovornica ne može nametnuti nikakav porez na dividende koje plaća društvo, osim ako su takve dividende isplaćene rezidentu te druge države ugovornice ili ako je pravo u vezi s kojim se dividende isplaćuju stvarno povezano sa stalnom poslovnom jedinicom koja se nalazi u toj drugoj državi ugovornici, niti može oporezivati neraspodijeljenu dobit društva, čak ni onda ako se plaćene dividende ili neraspodijeljena dobit u cijelosti ili djelomično sastoje od dobiti ili dohotka nastalog u toj drugoj državi ugovornici.

Članak 11. KAMATA

1. Kamata nastala u državi ugovornici, a isplaćena rezidentu druge države ugovornice, može se oporezivati u toj drugoj državi ugovornici.
2. Međutim, kamata nastala u državi ugovornici može se oporezivati u toj državi ugovornici sukladno propisima te države ugovornice, ali ako je stvarni korisnik kamate rezident druge države ugovornice, tako utvrđen porez ne smije biti veći od 10 posto bruto iznosa kamate.
3. Izraz „kamata“, kako se koristi u ovom članku, označava dohodak od potraživanja svake vrste, bez obzira jesu li ta potraživanja osigurana zalogom ili ne, i bez obzira nose li ili ne pravo sudjelovanja u dobiti dužnika, a posebno dohodak od vladinih vrijednosnica ili dohodak od obveznica ili zadužnica, uključujući premije i nagrade od tih vrijednosnica, obveznica ili zadužnica, kao i svaki drugi dohodak koji se smatra dohotkom od posudbe novca prema

poreznim propisima države ugovornice u kojoj nastaje, ali ne uključuje dohodak koji se prema članku 10. smatra dividendom.

4. Odredbe stavaka 1. i 2. ne primjenjuju se ako stvarni korisnik kamate, koji je rezident države ugovornice, posluje u drugoj državi ugovornici u kojoj kamata nastaje, putem stalne poslovne jedinice koja se u njoj nalazi, a potraživanje duga na koje se plaća kamata stvarno je povezano s takvom stalnom poslovnom jedinicom. U tom se slučaju primjenjuju odredbe članka 7.
5. Smatra se da kamata nastaje u državi ugovornici kada je isplatelj rezident te države ugovornice. Međutim, ako isplatelj kamate, bez obzira je li rezident države ugovornice ili nije, u državi ugovornici ima stalnu poslovnu jedinicu u vezi s kojom je nastalo dugovanje na koje se kamata plaća, a takvu kamatu snosi ta stalna poslovna jedinica ili se može odbiti prilikom utvrđivanja dobiti koja se može pripisati stalnoj poslovnoj jedinici, tada se smatra da takva kamata nastaje u državi ugovornici u kojoj se nalazi stalna poslovna jedinica.
6. Ako je, zbog posebnog odnosa između isplatelja i stvarnog korisnika ili između njih oboje i neke druge osobe, iznos kamate, uzimajući u obzir potraživanje za koje se ona plaća, veći od iznosa koji bi bio dogovoren između isplatelja i stvarnog korisnika da nema takva odnosa, odredbe ovog članka primjenjuju se samo na zadnje spomenuti iznos. U tom slučaju višak plaćenog iznosa ostaje oporeziv sukladno propisima svake države ugovornice, uzimajući u obzir druge odredbe ovog Ugovora.

Članak 12. NAKNADE ZA AUTORSKA PRAVA

1. Naknade za autorska prava nastale u državi ugovornici i isplaćene rezidentu druge države ugovornice, mogu se oporezivati u toj drugoj državi ugovornici.
2. Međutim, naknade za autorska prava nastale u državi ugovornici mogu se također oporezivati u toj državi ugovornici, sukladno propisima te države ugovornice, ali ako je stvarni korisnik naknada za autorska prava rezident druge države ugovornice, tako utvrđen porez ne smije biti veći od 10 posto bruto iznosa naknada za autorska prava.
3. Izraz „naknade za autorska prava“, kako se koristi u ovom članku, označava plaćanja bilo koje vrste primljena kao naknada za:
 - a) korištenje, ili pravo korištenja, bilo kojeg autorskog prava, patenta, zaštitnog znaka, dizajna ili modela, plana, tajne formule ili postupka, ili druge slične imovine ili prava;
 - b) korištenje, ili pravo na korištenje:
 - (i) igranih filmova;
 - (ii) filmskih ili zvučnih ili video traka ili diskova, ili bilo kojeg drugog sredstva za reprodukciju slike ili zvuka ili prijenos, za korištenje u vezi s televizijskim, radijskim, internetskim ili drugim emitiranjem;
 - c) isporuku znanstvenog, tehničkog, industrijskog, ili komercijalnog znanja ili informacija;
 - d) bilo kakvu pomoć koja je pomoćna i sporedna te se pruža kao sredstvo za omogućavanje primjene ili uživanja u bilo kakvoj imovini ili pravu kako je navedeno u podstavku a) ili b), ili svako takvo znanje ili informacija kako je navedeno u podstavku c);
 - e) potpuno ili djelomično suzdržavanje od korištenja ili isporuke bilo koje imovine ili prava navedenih u ovom stavku.
4. Odredbe stavaka 1. i 2. ne primjenjuju se ako stvarni korisnik naknada za autorska prava, koji je rezident države ugovornice, posluje u drugoj državi ugovornici u kojoj nastaju naknade za autorska prava putem stalne poslovne jedinice koja se u njoj nalazi, a prava ili imovina temeljem

kojih su naknade za autorska prava isplaćene stvarno su povezani s takvom stalnom poslovnom jedinicom. U tom se slučaju primjenjuju odredbe članka 7.

5. Smatra se da naknade za autorska prava nastaju u državi ugovornici kada je isplatitelj rezident te države ugovornice. Međutim, ako je osoba koja isplaćuje naknade za autorska prava, bez obzira je li ona rezident države ugovornice ili nije, ima u državi ugovornici stalnu poslovnu jedinicu u vezi s kojom je nastala obveza isplate naknada za autorska prava i takve naknade za autorska prava snosi takva stalna poslovna jedinica ili se mogu odbiti prilikom utvrđivanja dobiti koja se može pripisati toj stalnoj poslovnoj jedinici, tada se smatra da takve naknade za autorska prava nastaju u državi ugovornici u kojoj se nalazi stalna poslovna jedinica.
6. Ako je, zbog posebnog odnosa između isplatitelja i stvarnog korisnika ili između njih oboje i neke druge osobe, iznos naknada za autorska prava, uzimajući u obzir korištenje, pravo ili podatke za koje su one plaćene, veći od iznosa koji bi bio dogovoren između isplatitelja i stvarnog korisnika da nema takvog odnosa, odredbe ovog članka primjenjuju se samo na zadnje spomenuti iznos. U tom slučaju višak plaćenog ili uračunatog iznosa ostaje oporeziv sukladno propisima svake države ugovornice, uzimajući u obzir druge odredbe ovog Ugovora.

Članak 13. OTUĐENJE IMOVINE

1. Dohodak ili dobitak koji rezident države ugovornice ostvari od otuđenja nekretnina iz članka 6., a koje se nalaze u drugoj državi ugovornici, može se oporezivati u toj drugoj državi ugovornici.
2. Dohodak ili dobitak od otuđenja pokretnina, koje čine dio poslovne imovine stalne poslovne jedinice koju poduzeće države ugovornice ima u drugoj državi ugovornici, uključujući takav dohodak ili dobitak od otuđenja takve stalne poslovne jedinice (same ili zajedno s cijelim poduzećem), može se oporezivati u toj drugoj državi ugovornici.
3. Dohodak ili dobitak koji poduzeće države ugovornice, koje koristi brodove ili zrakoplove u međunarodnom prometu, ostvari otuđenjem takvih brodova ili zrakoplova, ili pokretnina što služe za korištenje takvih brodova ili zrakoplova, oporezuje se samo u toj državi ugovornici.
4. Dohodak ili dobitak koji rezident države ugovornice ostvari od otuđenja dionica ili usporedivih udjela, kao što su udjeli u partnerstvu ili trustu, može se oporezivati u drugoj državi ugovornici ako, u bilo kojem razdoblju unutar 365 dana koje prethodi otuđenju, te dionice ili usporedivi udjeli ostvaruju više od 50 posto svoje vrijednosti izravno ili neizravno od nekretnina, kako su definirane u članku 6., koje se nalaze u toj drugoj državi ugovornici.
5. Dobitak od otuđenja bilo koje imovine, osim one iz stavaka 1., 2., 3. i 4., oporezuje se samo u državi ugovornici čiji je otuđitelj rezident.

Članak 14. DOHODAK OD NESAMOSTALNOG RADA

1. Sukladno odredbama članaka 15., 17. i 18., plaće, nadnice i druga slična primanja, koje rezident države ugovornice ostvari nesamostalnim radom, oporezuju se samo u toj državi ugovornici, osim ako se nesamostalni rad obavlja u drugoj državi ugovornici. Ako se nesamostalni rad obavlja na taj način, takva primanja koja se od toga ostvaruju mogu se oporezivati u toj drugoj državi ugovornici.
2. Neovisno o odredbama stavka 1., primanja koja rezident države ugovornice ostvaruje od nesamostalnog rada obavljenog u drugoj državi ugovornici oporezuju se samo u prvospomenutoj državi ugovornici ako:

- a) primatelj boravi u drugoj državi ugovornici u razdoblju ili razdobljima koja ukupno ne traju dulje od 183 dana u bilo kojem 12-mjesečnom razdoblju koje počinje ili završava u dotičnoj poreznoj godini, i
 - b) primanje isplati poslodavac koji nije rezident druge države ugovornice ili se ono isplati u njegovo ime, i
 - c) primanje ne tereti stalnu poslovnu jedinicu ili se ne može odbiti prilikom utvrđivanja dobiti koja se može pripisati stalnoj poslovnoj jedinici koju poslodavac ima u drugoj državi ugovornici.
3. Neovisno o prethodnim odredbama ovog članka, primanja koja ostvari rezident države ugovornice od nesamostalnog rada kao član stalne posade broda ili zrakoplova, koji se obavlja na brodu ili zrakoplovu koji se koriste u međunarodnom prometu, osim na brodu ili zrakoplovu koji se koriste samo unutar druge države ugovornice, oporezuju se samo u prvospomenutoj državi ugovornici.

Članak 15. NAKNADE ČLANOVA UPRAVE

Naknade članova uprave i druga slična plaćanja koja ostvari rezident države ugovornice u svojstvu člana uprave, ili sličnog tijela, društva koje je rezident druge države ugovornice, mogu se oporezivati u toj drugoj državi ugovornici.

Članak 16. IZVOĐAČI I SPORTAŠI

1. Neovisno o odredbama članka 14., dohodak koji ostvari rezident države ugovornice kao izvođač, primjerice kao kazališni, filmski, radijski ili televizijski umjetnik, ili glazbenik, ili kao sportaš, od svojih osobnih aktivnosti kao takvih izvršenih u drugoj državi ugovornici, može se oporezivati u toj drugoj državi ugovornici.
2. Ako dohodak u pogledu osobnih aktivnosti izvršenih u svojstvu izvođača ili sportaša ne pripada izvođaču ili sportašu osobno, već nekoj drugoj osobi, taj se dohodak može, neovisno o odredbama članka 14., oporezivati u državi ugovornici u kojoj su aktivnosti izvođača ili sportaša izvršene.

Članak 17. MIROVINE

Mirovine (uključujući mirovine državne službe) i druga slična primanja isplaćena rezidentu države ugovornice oporezuju se samo u toj državi ugovornici.

Članak 18. DRŽAVNA SLUŽBA

1. a) Plaće, nadnice i druga slična primanja (osim mirovina) koje je država ugovornica ili njezina politička podjedinica ili lokalna vlast isplatila fizičkoj osobi za usluge pružene toj državi ugovornici ili političkoj podjedinici ili lokalnoj vlasti, oporezuju se samo u toj državi ugovornici.
- b) Međutim, takva se plaćanja oporezuju samo u drugoj državi ugovornici ako su usluge pružene u toj drugoj državi ugovornici i fizička osoba je rezident te države ugovornice koji:
 - (i) je državljanin te države ugovornice; ili
 - (ii) nije postao rezident te države ugovornice samo radi pružanja tih usluga.

2. Odredbe članka 14., 15., 16. i 17. primjenjuju se na plaćanja u pogledu usluga pruženih u vezi s poslovanjem države ugovornice ili njezine političke podjedinice ili lokalne vlasti.

Članak 19. STUDENTI

Plaćanja koja student ili vježbenik, koji jest ili je bio neposredno prije posjeta državi ugovornici rezident druge države ugovornice i koji boravi u prvospomenutoj državi ugovornici isključivo u svrhu svojeg obrazovanja ili usavršavanja, prima za potrebe svojeg uzdržavanja, obrazovanja ili usavršavanja, ne oporezuju se u toj državi ugovornici, pod uvjetom da takva plaćanja nastaju iz izvora izvan te države ugovornice.

Članak 20. OSTALI DOHODAK

1. Dijelovi dohotka rezidenta države ugovornice, bez obzira gdje su nastali, a koji nisu navedeni u prethodnim člancima ovog Ugovora, oporezuju se samo u toj državi ugovornici.
2. Odredbe stavka 1. ne primjenjuju se na dohodak, osim na dohodak od nekretnina kako su definirane u stavku 2. članka 6., ako primatelj takvog dohotka, koji je rezident države ugovornice, posluje u drugoj državi ugovornici putem stalne poslovne jedinice koja se u njoj nalazi, a pravo ili imovina na temelju kojih se dohodak isplaćuje stvarno su povezani s takvom stalnom poslovnom jedinicom. U tom se slučaju primjenjuju odredbe članka 7.
3. Neovisno o odredbama stavaka 1. i 2., dijelovi dohotka rezidenta države ugovornice koji nisu navedeni u prethodnim člancima ovog Ugovora, a nastaju u drugoj državi ugovornici mogu se oporezivati i u toj drugoj državi ugovornici.

Članak 21. UKLANJANJE DVOSTRUKOG OPOREZIVANJA

1. Podložno odredbama propisa Hrvatske u vezi uklanjanja međunarodnog dvostrukog oporezivanja (što ne utječe na opće načelo ovog članka), dvostruko oporezivanje se u Hrvatskoj uklanja kako slijedi:
 - a) Ako rezident Hrvatske ostvari dohodak koji se može oporezivati u Novom Zelandu, u skladu s odredbama ovog Ugovora (osim u mjeri u kojoj te odredbe dozvoljavaju oporezivanje od strane Novog Zelanda samo zato što je dohodak također dohodak koji ostvaruje rezident Novog Zelanda), Hrvatska će dopustiti kao odbitak od poreza na dohodak tog rezidenta, iznos koji je jednak porezu plaćenom u Novom Zelandu. Takav odbitak, međutim, ne smije biti veći od onog dijela poreza na dohodak koji je utvrđen prije odbitka, a koji se može, ovisno o slučaju, pripisati dohotku koji se može oporezivati u Novom Zelandu.
 - b) Ako je, u skladu s bilo kojom odredbom Ugovora, dohodak koji ostvari rezident Hrvatske izuzet od oporezivanja u Hrvatskoj, Hrvatska svejedno može, pri obračunu iznosa poreza na preostali dohodak takvoga rezidenta, uzeti u obzir izuzeti dohodak.

2. Podložno odredbama propisa Novog Zelanda koje se odnose na odobravanje odbitka od novozelandskog poreza plaćenog u državi izvan Novog Zelanda (što ne utječe na opće načelo ovog članka), hrvatski porez plaćen prema propisima Hrvatske i u skladu s ovim Ugovorom, u odnosu na dohodak koji ostvaruje rezident Novog Zelanda iz izvora u Hrvatskoj (isključujući, u slučaju dividende, porez plaćen na dobit iz koje se dividenda isplaćuje) dopušta se (osim u mjeri u kojoj odredbe ovog Ugovora dozvoljavaju oporezivanje od strane Hrvatske samo zato što je dohodak također dohodak koji ostvaruje rezident Hrvatske) kao odbitak od novozelandskog poreza plaćenog na takav dohodak.

Članak 22. JEDNAKO POSTUPANJE

1. Državljeni države ugovornice neće u drugoj državi ugovornici biti podvrgnuti nikakvom oporezivanju ili s njim povezanim zahtjevima koji su drukčiji ili predstavljaju veći teret od oporezivanja i s njim povezanim zahtjevima kojima podliježu ili mogu podlijegati državljani te druge države ugovornice u istim okolnostima, osobito vezano uz prebivalište. Ova odredba primjenjuje se, neovisno o odredbama članka 1., također na osobe koje nisu rezidenti jedne ili objiju država ugovornica.
2. Osobe bez državljanstva koje su rezidenti države ugovornice neće ni u jednoj državi ugovornici podlijegati nikakvom oporezivanju ili s njim povezanim zahtjevima, koji se razlikuju ili predstavljaju veći teret od oporezivanja i s njim povezanim zahtjevima kojima podliježu ili mogu podlijegati državljani odnosno države ugovornice u istim okolnostima, osobito vezano uz prebivalište.
3. Oporezivanje stalne poslovne jedinice koju poduzeće države ugovornice ima u drugoj državi ugovornici, neće biti u toj drugoj državi ugovornici nametnuto pod manje povoljnim uvjetima od oporezivanja poduzeća te druge države ugovornice koja obavljaju iste djelatnosti u sličnim okolnostima. Ova odredba neće se tumačiti tako da obvezuje državu ugovornicu da odobri rezidentima druge države ugovornice bilo koje osobne odbitke, olakšice i umanjenja za svrhe oporezivanja na temelju građanskog statusa ili obiteljskih obveza koje ona odobrava vlastitim rezidentima.
4. Osim kada se primjenjuju odredbe stavka 1. članka 9., stavka 6. članka 11. ili stavka 6. članka 12., kamata, naknade za autorska prava i druge isplate koje poduzeće države ugovornice isplaćuje rezidentu druge države ugovornice, u svrhu utvrđivanja oporezive dobiti takvog poduzeća, odbijaju se pod istim uvjetima kao da su bile isplaćene rezidentu prvospomenute države ugovornice.
5. Poduzeća države ugovornice, čija je imovina u cijelosti ili djelomično u vlasništvu ili pod izravnom ili neizravnom kontrolom jednog ili više rezidenata druge države ugovornice, u prvospomenutoj državi ugovornici ne podliježu nikakvom oporezivanju ili s tim povezanim zahtjevima koji su drukčiji ili predstavljaju veći teret od oporezivanja i s njim povezanim zahtjevima kojima podliježu ili mogu podlijegati druga slična poduzeća prvospomenute države ugovornice u sličnim okolnostima.
6. Ovaj članak se ne primjenjuje ni na jednu odredbu propisa države ugovornice koja:
 - a) je namijenjena sprječavanju izbjegavanja plaćanja poreza ili sprječavanju porezne utaje;
 - b) ne dopušta odgodu plaćanja poreza koji nastaje pri prijenosu imovine ako bi naknadni prijenos imovine od strane primatelja bio izvan porezne nadležnosti države ugovornice prema njezinim propisima;
 - c) predviđa konsolidaciju subjekata grupe radi tretmana kao jednog subjekta u porezne svrhe, pod uvjetom da društvo, koje je rezident te države ugovornice, čiji je kapital u cijelosti ili djelomično u vlasništvu ili pod izravnom ili neizravnom kontrolom jednog ili više rezidenata druge države ugovornice, može pristupiti takvom konsolidacijskom tretmanu pod istim

- uvjetima i odredbama kao i druga društva koja su rezidenti prvospomenute države ugovornice;
- d) predviđa prijenos gubitaka unutar grupe društava;
 - e) ne dopušta porezne olakšice, računanje ili izuzimanje u odnosu na dividende koje isplaćuje društvo koje je rezident te države ugovornice u svrhu oporezivanja;
 - f) je na neki drugi način dogovorena, razmjenom nota između država ugovornica, da na nju ovaj članak ne utječe.
7. U ovom članku, odredbe propisa države ugovornice koje su namijenjene sprječavanju izbjegavanja plaćanja poreza ili sprječavanju porezne utaje uključuju:
- a) mjere namijenjene rješavanju stanjene kapitalizacije i transfernih cijena;
 - b) pravila o kontroliranom inozemnom društvu i inozemnom investicijskom fondu; i
 - c) mjere namijenjene osiguravanju učinkovitog prikupljanja i naplate poreza, uključujući mjere zaštite.
8. Odredbe ovog članka primjenjuju se samo na poreze na koje se primjenjuje članak 2.

Članak 23. POSTUPAK ZAJEDNIČKOG DOGOVARANJA

1. Ako osoba smatra da postupci jedne ili objiju država ugovornica kao posljedicu za osobu imaju ili će imati oporezivanje koje nije u skladu s odredbama ovog Ugovora, neovisno o pravnim lijekovima predviđenim domaćim pravom tih država ugovornica, ta osoba može iznijeti svoj slučaj pred nadležno tijelo države ugovornice čiji je osoba rezident ili, ako je slučaj koji je iznijela ta osoba obuhvaćen stavkom 1. članka 22., pred tijelo države ugovornice koje je ta osoba državljanin. Nadležno tijelo države ugovornice obavijestit će ili se savjetovati s nadležnim tijelom druge države ugovornice za slučajeve u kojima nadležno tijelo kojem je podnesen slučaj postupka zajedničkog dogovaranja ne smatra prigovor poreznog obveznika opravdanim. Slučaj se mora prijaviti u roku od tri godine od prve obavijesti o postupku koji je doveo do oporezivanja koje nije u skladu s odredbama Ugovora.
2. Nadležno tijelo nastoji, ako smatra da je prigovor opravdan i ako samo nije u mogućnosti doći do zadovoljavajućeg rješenja, riješiti slučaj zajedničkim dogovorom s nadležnim tijelom druge države ugovornice, radi izbjegavanja oporezivanja koje nije u skladu s Ugovorom. Svaki postignuti dogovor provodi se neovisno o vremenskim rokovima u domaćem pravu država ugovornica.
3. Nadležna tijela država ugovornica nastoje zajedničkim dogovorom riješiti sve teškoće ili dvojbe proizašle iz tumačenja ili primjene Ugovora. Ona se, također, mogu međusobno savjetovati radi uklanjanja dvostrukog oporezivanja u slučajevima koji nisu predviđeni Ugovorom.
4. Nadležna tijela država ugovornica mogu međusobno komunicirati izravno, kao i putem zajedničkog povjerenstva sastavljenog od njih samih ili njihovih predstavnika, u svrhu postizanja dogovora u smislu prethodnih stavaka.

Članak 24. RAZMJENA OBAVIJESTI

1. Nadležna tijela država ugovornica razmjenjuju takve obavijesti ako je to predvidivo bitno za provedbu odredaba ovog Ugovora ili za provedbu ili izvršavanje unutarnjih propisa koje se odnose na poreze bilo koje vrste i opisa koji su uvedeni u ime država ugovornica ili njihovih političkih podjedinica ili lokalnih vlasti, u mjeri u kojoj oporezivanje prema tim propisima nije u suprotnosti s Ugovorom. Razmjena obavijesti nije ograničena člancima 1. i 2.

2. Svaka obavijest koju prema stavku 1. primi država ugovornica smatra se tajnom na isti način kao i obavijesti pribavljene prema unutarnjim propisima te države ugovornice te se može priopćiti samo osobama ili tijelima (uključujući sudove i upravna tijela) koja se bave obračunom ili naplatom poreza, ovrhom ili progonom u pogledu poreza, odlučivanjem o žalbama koje se odnose na poreze iz stavka 1. ili nadzorom nad gore spomenutim. Te osobe ili tijela koriste se obavijestima samo u navedene svrhe. Oni mogu otkrivati obavijesti u javnom sudskom postupku ili u sudskim odlukama. Neovisno o prethodno navedenom, obavijesti koje zaprimi država ugovornica mogu se koristiti u druge svrhe kada se takve obavijesti mogu koristiti za takve druge svrhe prema propisima obiju država ugovornica te nadležno tijelo države ugovornice koja daje obavijesti odobri takvo korištenje.
3. Odredbe stavaka 1. i 2. ne mogu se ni u kojem slučaju tumačiti tako da državi ugovornici nameću obvezu da:
 - a) poduzima upravne mjere suprotne propisima ili upravnoj praksi te ili druge države ugovornice;
 - b) dostavlja obavijesti koje se ne mogu dobiti prema propisima ili u uobičajenom postupanju uprave te ili druge države ugovornice;
 - c) dostavlja obavijesti čije bi otkrivanje povrijedilo obvezu čuvanja bilo koje trgovačke, poslovne, industrijske, komercijalne ili profesionalne tajne ili trgovačkih postupaka, ili obavijesti čije bi otkrivanje bilo protivno javnom poretku (ordre public).
4. Ako država ugovornica zatraži obavijesti u skladu s ovim člankom, druga država ugovornica koristi svoje mjere za prikupljanje obavijesti kako bi pribavila tražene obavijesti, iako ta druga država ugovornica možda ne treba takve obavijesti za svoje vlastite porezne svrhe. Obveza sadržana u prethodnoj rečenici podliježe ograničenjima iz stavka 3., ali ni u kojem slučaju se takva ograničenja neće tumačiti tako da državi ugovornici daju pravo odbiti dostavljanje obavijesti isključivo iz razloga nepostojanja domaćeg zanimanja za takvom obavijesti.
5. Ni u kojem slučaju se odredbe stavka 3. neće tumačiti tako da državi ugovornici daju pravo odbiti dostavljanje obavijesti isključivo iz razloga što tražene obavijesti drži banka, druga financijska institucija, imenovani zastupnik ili osoba koja djeluje kao posrednik ili u fiducijarnom svojstvu ili zato što se odnose na vlasničke udjele u osobi.

Članak 25. POMOĆ PRI NAPLATI POREZA

1. Države ugovornice pružaju pomoć jedna drugoj pri naplati poreznih potraživanja. Ova pomoć nije ograničena člancima 1. i 2. Nadležna tijela država ugovornica mogu zajedničkim dogovorom urediti način primjene ovog članka.
2. Izraz „porezno potraživanje“, kako se koristi u ovom članku, označava dugovani iznos poreza svake vrste i naziva kojeg uvedu države ugovornice, ili njihove političke podjedinice ili lokalne vlasti, ukoliko to oporezivanje nije u suprotnosti s ovim Ugovorom ili bilo kojim drugim instrumentom čije su stranke države ugovornice, kao i kamatu, upravne kazne i troškove naplate ili osiguranje u vezi s takvim iznosom.
3. Kada se porezno potraživanje države ugovornice prisilno naplaćuje prema propisima te države ugovornice, a duguje ga osoba koja u to vrijeme nije u mogućnosti, prema propisima te države ugovornice, spriječiti njegovu naplatu, to se porezno potraživanje, na zahtjev nadležnog tijela te države ugovornice, prihvaća u svrhe naplate od strane nadležnog tijela druge države ugovornice. Ta druga država ugovornica naplaćuje to porezno potraživanje u skladu s odredbama svojih propisa primjenjivih na ovrhu i naplatu svojih vlastitih poreza kao kad se radi o poreznom potraživanju te druge države ugovornice.

4. Kada je porezno potraživanje države ugovornice potraživanje u odnosu na koje ta država ugovornica može, prema svojem pravu, poduzeti mjere osiguranja radi njegove naplate, nadležno tijelo druge države ugovornice prihvaća to porezno potraživanje na zahtjev nadležnog tijela te druge države ugovornice u svrhu poduzimanja mjera osiguranja. Ta druga država ugovornica poduzima mjere osiguranja u odnosu na to porezno potraživanje u skladu s odredbama svojih propisa kao kad se radi o poreznom potraživanju te druge države ugovornice, čak i ako, u vrijeme kad se takve mjere primjenjuju, porezno potraživanje nije provedivo u prvospomenutoj državi ugovornici ili ga duguje osoba koja ima pravo spriječiti njegovu naplatu.
5. Neovisno o odredbama stavaka 3. i 4., porezno potraživanje prihvaćeno od strane države ugovornice za potrebe stavka 3. ili 4., neće u toj državi ugovornici biti predmetom vremenskih ograničenja ili uživati bilo kakav prioritet primjenjiv na porezno potraživanje prema propisima te države ugovornice, iz razloga njegove naravi kao takvog. Dodatno, porezno potraživanje koje prihvati država ugovornica za potrebe stavka 3. ili 4. nema u toj državi ugovornici prioritet primjenjiv na to porezno potraživanje prema propisima druge države ugovornice.
6. Postupci u vezi s postojanjem, valjanošću ili iznosom poreznog potraživanja države ugovornice ne iznose se pred sudove ili upravna tijela druge države ugovornice.
7. Kada, u bilo koje doba nakon što država ugovornica postavi zahtjev prema stavku 3. ili 4., a prije nego što je druga država ugovornica naplatila i doznačila prvospomenutoj državi ugovornici porezno potraživanje, predmetno porezno potraživanje prestaje postojati
 - a) u slučaju zahtjeva prema stavku 3. porezno potraživanje prvospomenute države ugovornice koje se provodi prema propisima te države ugovornice, a duguje ga osoba koja u to vrijeme ne može, prema propisima te države ugovornice, spriječiti njegovu naplatu, ili
 - b) u slučaju zahtjeva prema stavku 4., porezno potraživanje prvospomenute države ugovornice prema kojem ta država ugovornica može, prema svojim propisima, poduzeti mjere radi osiguranja njegove naplatenadležno tijelo prvospomenute države ugovornice odmah obavješćuje nadležno tijelo druge države ugovornice o tome, i prema izboru druge države ugovornice, prvospomenuta država ugovornica svoj zahtjev ili odgađa ili povlači.
8. Odredbe ovog članka neće se ni u kojem slučaju tumačiti tako da državi ugovornici nameću obvezu da:
 - a) poduzima upravne mjere suprotne propisima i upravnoj praksi te ili druge države ugovornice;
 - b) poduzima mjere koje bi bile protivne javnom poretku (ordre public);
 - c) pruža pomoć ako druga država ugovornica nije poduzela sve razumne mjere naplate ili osiguranja ovisno o slučaju, koje su joj na raspolaganju u skladu s njezinim propisima ili upravnom praksom;
 - d) pruža pomoć u onim slučajevima kada je upravni teret za tu državu ugovornicu u jasnom nerazmjeru s koristi koju bi ostvarila druga država ugovornica.

Članak 26.

ČLANOVI DIPLOMATSKIH MISIJA I KONZULARNIH UREDA

Ništa u ovom Ugovoru ne utječe na porezne povlastice članova diplomatskih misija ili konzularnih ureda prema općim pravilima međunarodnog prava ili prema odredbama posebnih ugovora.

Članak 27.
PRAVO NA POVLASTICE

1. a) Ako

- (i) poduzeće države ugovornice ostvaruje dohodak iz druge države ugovornice i prvospomenuta država ugovornica smatra da se taj dohodak može pripisati stalnoj poslovnoj jedinici poduzeća koje se nalazi u trećoj jurisdikciji, i
- (ii) dobit koja se može pripisati toj stalnoj poslovnoj jedinici je izuzeta od oporezivanja u prvospomenutoj državi ugovornici,

povlastice iz ovog Ugovora ne primjenjuju se na bilo koji dio dohotka na koji je porez u trećoj jurisdikciji manji od niže vrijednosti od 15 posto iznosa tog dijela dohotka i 60 posto poreza koji bi bio uveden na taj dio dohotka u prvospomenutoj državi ugovornici da se ta stalna poslovna jedinica nalazi u prvospomenutoj državi ugovornici. U tom slučaju, bilo koji dohodak na koji se primjenjuju odredbe ovog stavka ostaje oporeziv prema domaćem pravu druge države ugovornice, neovisno o drugim odredbama Ugovora.

b) Prethodne odredbe ovog stavka se ne primjenjuju ako je dohodak ostvaren iz druge države ugovornice stečen u vezi s ili pored aktivnog obavljanja poslovne djelatnosti putem stalne poslovne jedinice (osim poslova ulaganja, upravljanja ili jednostavnog držanja ulaganja za vlastiti račun poduzeća, osim ako su te djelatnosti djelatnosti bankarstva, osiguranja ili djelatnosti povezane s vrijednosnicama koje provodi banka, osiguravajuće poduzeće odnosno registrirani trgovac vrijednosnim papirima).

c) Ako su povlastice iz Ugovora uskraćene sukladno prethodnim odredbama ovog stavka u odnosu na dio dohotka koji je ostvario rezident države ugovornice, nadležno tijelo druge države ugovornice može, neovisno o tome, odobriti te povlastice u odnosu na taj dio dohotka ako, u okviru odgovora na zahtjev koji je podnio taj rezident, to nadležno tijelo utvrdi da je odobravanje takvih povlastica opravdano s obzirom na razloge zbog kojih taj rezident nije ispunio uvjete iz ovog stavka (kao što je postojanje gubitaka). Nadležno tijelo države ugovornice kojoj je podnesen zahtjev prema prethodnoj rečenici savjetuje se s nadležnim tijelom druge države ugovornice prije odobravanja ili odbijanja zahtjeva.

2. Neovisno o drugim odredbama ovog Ugovora, povlastica prema ovom Ugovoru ne dodjeljuje se u pogledu dijela dohotka ako je razumno za zaključiti, uzimajući u obzir sve relevantne činjenice i okolnosti, da je ostvarivanje te povlastice bilo jedna od glavnih svrha svakog aranžmana ili transakcije koja je, izravno ili neizravno, rezultirala tom povlasticom, osim ako je utvrđeno da bi dodjeljivanje te povlastice u tim okolnostima bilo u skladu s predmetom i svrhom relevantnih odredaba ovog Ugovora.

Članak 28.
PROTOKOL

Priloženi Protokol sastavni je dio ovog Ugovora.

Članak 29.
STUPANJE NA SNAGU

1. Svaka država ugovornica obavješćuje drugu pisano, diplomatskim putem, o okončanju postupaka propisanih njezinim pravom za stupanje na snagu ovog Ugovora.

2. Ugovor stupa na snagu datumom posljednje od tih obavijesti i njegove odredbe proizvode učinak:
- a) u Hrvatskoj:
 - (i) u pogledu poreza po odbitku na dohodak ili dobitak koji ostvari nerezident, za iznose isplaćene ili uračunate na ili nakon prvog dana drugog mjeseca koji slijedi nakon datuma na koji Ugovor stupa na snagu;
 - (ii) u pogledu drugog hrvatskog poreza, za bilo koju poreznu godinu koja počinje na ili nakon 1. siječnja koji slijedi nakon datuma na koji Ugovor stupa na snagu;
 - b) u Novom Zelandu:
 - (i) u pogledu poreza po odbitku na dohodak ili dobitak koji ostvari nerezident, za iznose isplaćene ili uračunate na ili nakon prvog dana drugog mjeseca koji slijedi nakon datuma na koji Ugovor stupa na snagu;
 - (ii) u pogledu drugog novozelandskog poreza, za bilo koju poreznu godinu koja počinje na ili nakon 1. travnja koji slijedi nakon datuma na koji Ugovor stupa na snagu.

Članak 30. PRESTANAK

Ovaj Ugovor ostaje na snazi dok ga država ugovornica ne okonča. Bilo koja država ugovornica može okončati Ugovor, diplomatskim putem, dostavljanjem pisane obavijesti o okončanju na ili prije 30. lipnja u bilo kojoj kalendarskoj godini koja počinje nakon isteka 5 godina od datuma njegova stupanja na snagu. U tom slučaju, Ugovor prestaje proizvoditi učinak:

- a) u Hrvatskoj:
 - (i) u pogledu poreza po odbitku na dohodak ili dobitak koji ostvari nerezident, za iznose isplaćene ili uračunate na ili nakon prvog dana drugog mjeseca koji slijedi nakon onog u kojem je obavijest o okončanju dostavljena;
 - (ii) u pogledu drugog hrvatskog poreza, za bilo koju poreznu godinu koja počinje na ili nakon 1. siječnja u kalendarskoj godini koja slijedi nakon one u kojoj je obavijest o okončanju dostavljena;
- b) u Novom Zelandu:
 - (i) u pogledu poreza po odbitku na dohodak ili dobitak koji ostvari nerezident, za iznose isplaćene ili uračunate na ili nakon prvog dana drugog mjeseca koji slijedi nakon onog u kojem je obavijest o okončanju dostavljena;
 - (ii) u pogledu drugog novozelandskog poreza, za bilo koju poreznu godinu koja počinje na ili nakon 1. travnja u kalendarskoj godini koja slijedi nakon one u kojoj je obavijest o okončanju dostavljena.

U POTVRDU TOGA niže potpisani, za to propisno ovlašteni, potpisali su ovaj Ugovor.

Sastavljeno u dva izvornika u Wellingtonu dana 20. studenoga 2025. na hrvatskom i engleskom jeziku, pri čemu su oba teksta jednako vjerodostojna. U slučaju razlika između dvaju tekstova, mjerodavan je engleski tekst.

Za Republiku Hrvatsku

Za Novi Zeland

PROTOKOL

Prilikom potpisivanja Ugovora između Republike Hrvatske i Novog Zelanda o uklanjanju dvostrukog oporezivanja porezima na dohodak te sprječavanju porezne utaje i izbjegavanja plaćanja poreza, niže potpisani su se usuglasili o sljedećim odredbama koje čine sastavni dio Ugovora:

1. U vezi sa stavkom 3. članka 10. Ugovora:

Podrazumijeva se da izraz „dividende“ uključuje, u slučaju Novog Zelanda, dohodak u vezi s obveznicama povezanim s dobiti i vrijednosnim papirima s fiksnom osnovicom kako je definirano u odjeljcima FA 2 i FA 2B Zakona o porezu na dohodak iz 2007. ili bilo kojoj bitno sličnoj odredbi koja je donesena i proizvodi učinak nakon datuma potpisivanja Ugovora.

2. U vezi s člancima 10., 11. i 12.:

Podrazumijeva se da se primjenjuje Komentar OECD Modela ugovora o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja porezima na dohodak i imovinu na članke 10., 11. i 12., kako je glasilo 21. studenoga 2017. o značenju izraza „stvarni korisnik“. Posebno se podrazumijeva da:

- a) ako povjerenici diskrecijskog trusta ne isplaćuju dividende, kamate ili naknade za autorska prava zarađene tijekom određenog razdoblja, ti povjerenici, djelujući u svom svojstvu, mogli bi predstavljati stvarne korisnike takvog dohotka u svrhe relevantnog članka,
- b) priznati mirovinski fond, subjekt za zajednička ulaganja i neprofitna organizacija mogu biti stvarni korisnik dohotka, ovisno o slučaju.